

ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
และการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
(ฉบับภาพรวม)

เอนก กิมสุวรรณ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
กุมภาพันธ์ 2548

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ข้าพเจ้าในนามของหัวหน้าโครงการวิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ ผู้ประสานโครงการ ซึ่งเป็นผู้จุดประกายความคิด รวบรวมคณาจารย์จากต่างคณะต่างสถาบันเข้ามาเป็นกลุ่มคณะทำงาน เป็นผู้เชิญนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่คณะนักวิจัย เป็นผู้ติดตามความก้าวหน้า ช่วยตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถามและงานวิจัย เป็นผู้ให้กำลังใจและผลักดันให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีรายนามต่อไปนี้ ศาสตราจารย์ ดร.เทียนฉาย กีระนันทน์ ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ กีระนันทน์ ศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน รองศาสตราจารย์ ดร.สุวณี สุรเสียงสังข์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริรักษ์ ศิวารมณ ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำงบประมาณและให้คำแนะนำในการทำงาน ขอกราบขอบพระคุณรองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก นายเฉลิมชัย วรวิมลพิทยพงศ์ และประธานหอการค้าจังหวัดตาก นายชวพันธ์ ขวเจริญพันธ์ ที่ช่วยประสานงานในจังหวัดตาก และขอกราบขอบพระคุณเครือข่ายในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง ตาก และพิษณุโลก

นายเอนก กิมสุวรรณ

หัวหน้าโครงการวิจัย

7 กุมภาพันธ์ 2548

ชื่อเรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย เอนก กิมสุวรรณ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของประเทศไทย คณะทำงานประกอบด้วยนักวิจัย 7 กลุ่มซึ่งทำงานโดยมีเป้าหมายเดียวกันคือ รวบรวมข้อมูลปัจจุบันที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทุกระดับการศึกษาและการใช้ภาษาต่างประเทศ รวบรวมความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือของไทย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่กลุ่มที่มาจากส่วนการผลิต คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และกลุ่มที่มาจากส่วนการใช้ คือ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคือ 1,486 คน กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มแบบเจาะจงและการเลือกเพื่อให้ได้ภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย จากสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน และจากภาคธุรกิจประเภทต่างๆ

ข้อมูลพื้นฐานแสดงให้เห็นว่ามีการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาจีน ภาษาพม่า และภาษาเวียดนาม มีการสอนภาษาอังกฤษและภาษาจีนในทุกระดับการศึกษา ที่ต่างไปจากภาษาอังกฤษคือในโรงเรียนจีนมีการสอนภาษาจีนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงที่ 4 และภาษาอังกฤษจะเริ่มสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาษาเวียดนามและภาษาเกาหลีมีการสอนที่ไม่ต่อเนื่องในบางสถาบัน

ผู้สอนภาษาต่างประเทศจะเป็นคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีวุฒิปริญญาตรีภาษาอังกฤษ ในขณะที่ในกลุ่มตัวอย่างผู้สอนในระดับประถมศึกษา มีเพียงร้อยละ 16 เท่านั้นที่จบระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผู้สอนส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาต่างประเทศและมีความกดดันทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการพูดและทักษะการฟัง

ข้อมูลของผู้บริหารแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนและสถาบันการศึกษาขาดครูสอนภาษาต่างประเทศและไม่มียกงบประมาณเพียงพอในการจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ในขณะเดียวกันข้อมูลจากผู้สอนภาษาต่างประเทศแสดงให้เห็นถึงภาระงานสอนและภาระงานรวมที่มากเกินไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนต่อชั้น ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาต่างประเทศอ่อน ผู้เรียนขาด

ความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดความเชื่อมั่น และไม่กล้าแสดงออก ปัญหาผู้สอนไม่เข้าใจหลักสูตรทั้งที่ผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90 – 95) มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันน้อย ในชั้นเรียนซึ่งมีจำนวนนักเรียนต่อห้องมากก็ไม่เชื่อในการที่จะได้ฝึกปฎิบัติ พฤติกรรมของผู้เรียนมุ่งเน้นเรื่องการเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทบทวนบทเรียนก่อน/หลังเรียน การเรียนมุ่งเน้นเพื่อการสอบเป็นส่วนใหญ่ มีผู้เรียนจำนวนน้อยที่ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/Internet ผู้เรียนถนัดทักษะการอ่านมากกว่าทักษะการพูดและทักษะการฟัง และต้องการพัฒนาทักษะทั้งสองอย่างนี้มากที่สุดซึ่งเป็นทักษะเดียวกันที่ผู้สอนต้องการพัฒนาเช่นกัน ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเรียนอ่านและเขียน ถึงกระนั้นก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ

ข้อมูลจากส่วนการใช้แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้มากที่สุด และเป็นภาษาที่ต้องการที่สุด ตามด้วยภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตามลำดับ ภาษาพม่าและภาษาเกาหลีเริ่มมีความสำคัญเพราะการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แรงงานต่างชาติ และความมั่นคงของชาติ นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน ตลอดจนผู้สอนภาษาต่างประเทศเห็นความเปลี่ยนแปลงในเรื่องภาษาที่ต้องการ แต่ดูเหมือนว่าผู้เรียนยังขาดข้อมูล ทักษะที่เป็นที่ต้องการที่สุดคือทักษะการพูดและทักษะการฟัง และนายจ้าง หัวหน้างานส่วนใหญ่แสดงความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของลูกจ้าง พนักงานของตนในระดับน้อย ลูกจ้าง พนักงานเองก็ไม่พึงพอใจกับระดับความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตน ศัพท์ที่ลูกจ้าง พนักงานต้องการมากที่สุดได้แก่ศัพท์ที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเงิน วัฒนธรรม และการศึกษา งานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศได้แก่งานประชาสัมพันธ์ งานบริการ และการตลาด

ข้อเสนอแนะของคณะวิจัย: ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นควรจัดให้เป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นเพราะขณะนี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ การสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาควรเน้นทักษะการพูดและทักษะการฟัง กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรทำงานประสานกันเพื่อจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน

Title The Basic Information of the Learning-and-Teaching Management and
the Use of Foreign Languages in the Northern Part of Thailand

Head of the Project Anek Kimsuvan

Abstract

This research report synthesized the research data on foreign language education and use in northern Thailand. The project was conducted by seven different research groups working toward the same underlying objectives, namely to explore the current state of foreign language education and use at all academic levels and to examine satisfaction, needs, and problems related to foreign language use in the business sector in northern Thailand.

The sample for the project included those from the business sector (owners/staff heads and staff workers) and from the academic arena (administrators, teachers, and learners of foreign languages). The total number of the sample was 1,486. Purposive sampling and simple random sampling methods were used in different stages of sampling in an attempt to capture sample subjects for as many different foreign languages, types of institutions, and businesses as possible.

The research data showed that eight foreign languages have been taught in northern Thailand: English, French, German, Japanese, Korean, Mandarin, Burmese, and Vietnamese. English and Mandarin were taught at all levels of education and academic institutions. Unlike English, Mandarin was taught in Chinese schools at the primary level (class 1 to class 4). From class 5, English was offered in Chinese schools. Vietnamese and Korean were taught inconsistently in some institutions.

Most foreign language teachers were Thai. In the sample, most secondary, high school, and vocational school teachers had their B.A. in English; however, only 16% of primary school instructors had such a degree. A great number of them used Thai as a medium of instruction and were most proficient in reading and least proficient in speaking and listening.

From one point of view, the data for school administrators showed a lack of foreign language teachers in all levels and no budget for employing teachers. From another perspective, the data for foreign language teachers reflected their teaching and working load. Apart from the typical problems of huge class size, learners' poor foreign language background, and lack of learning enthusiasm, confidence, and courage to perform language tasks, one of the primary concerns relating to teaching was the absence of clarity in the curriculum. Though 90-95% of the high school teachers participated in the evaluation and improvement of the curriculum, they complained that they could not comprehend it.

The learners were rarely exposed to any language use in their daily life outside the classroom. Neither did they fully practice their language skills in class due to the excessive number

of students in each class and the small number of classroom sessions. They were also rarely offered outside classroom activities for promoting their language proficiency. Learning behaviors mostly focused on regular class attendance and practice of language exercises. The activity that learners mostly used to practice their foreign languages involved examinations. Their aim in learning was to pass the examination. Not many of them reported the use of other learning resources for their self-study. The students were most capable of reading and least proficient in speaking and listening, thus needing much improvement in these two skills as most of their teachers did. The students of all foreign languages in the university learned reading and writing. Most of the learners had a positive attitude toward foreign language.

The data for the business sector sample revealed that the foreign language used and needed most was English, followed by Mandarin and Japanese respectively.

Burmese and Korean became important because of the increase of industry, the presence of foreign workers, and the policy of national security. The business sector, the administrators and the university instructors knew the trend of the wanted languages, but the students lacked this information. The language skills required most were speaking and listening, and most employers showed little satisfaction with the personnel's language competency. Employees were very dissatisfied with their speaking and listening skills. The employees' most needed vocabulary was in the fields of tourism, computer, information technology, monetary, culture, and education. Work which required foreign languages involved inquiries, information operations, services, and marketing.

Suggestions from the project working groups include: Madarin and Japanese should be chosen as foreign languages, since they are as important as English. The teaching of all languages must emphasize speaking and listening skills. The ministry of labour, the ministry of education, and the office of higher learning should work together in order to get a focused idea for improving the curriculum that suits the needs of the labor market.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	13
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
การทำงานในระบบเครือข่าย	29
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	36
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้บริหาร	
ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	37
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้สอน	
ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	58
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้เรียน	
ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	134
ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน	
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ	177
ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้าง	204
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ	220
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	

ของผู้บริหารตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	220
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของผู้สอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	233
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	267
สรุปผลประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และพนักงาน ลูกจ้าง	278
อภิปราย	291
ข้อเสนอแนะ	307
บรรณานุกรม	309
ภาคผนวก	311
ภาคผนวก ก หัวหน้าโครงการวิจัย	312
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ประสานงานเครือข่าย	313
ภาคผนวก ค แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ	314

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตแยกตามระดับการศึกษา	4
2 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้แยกตามตำแหน่ง	4
3 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละระดับการศึกษา	5
4 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามของส่วนการใช้	5
5 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการผลิตตามระดับการศึกษาต่างๆ	13
6 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการใช้	13
7 แสดงกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย	14
8 แสดงการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษาในหนึ่งจังหวัด	15
9 แสดงจำนวนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่เป็นจุดเก็บข้อมูล	15
10 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับอนุบาลที่ตอบแบบสอบถาม	15
11 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	15
12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด	16
13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด	17
14 แสดงจำนวนผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ตามสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีการสอน	18
15 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	20
16 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนลูกจ้าง/พนักงาน	21
17 (ก) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้บริหาร	24
17 (ข) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้สอน	25
17 (ค) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้เรียน	26
17 (ง) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	27

สารบัญตาราง (ต่อ)

17 (จ)	แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลลูกจ้าง/ พนักงาน	27
18	จำนวนและร้อยละข้อมูลผู้บริหาร ตามประเภท/สังกัด	38
19	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาหลักที่ใช้ในการสอน	39
20	แสดงจำนวนและร้อยละขนาดสถานศึกษา	40
21	แสดงจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวนโรงเรียน ค่าเฉลี่ยผู้สอนต่อโรงเรียน จำแนกตามการเป็นคนไทย ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา และชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา	41
22	สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน(โดยเฉลี่ย)	43
23	แสดงจำนวนและร้อยละสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)	44
24	แสดงจำนวนและร้อยละคุณวุฒิผู้สอน	46
25	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	47
26	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	49
27	แสดงร้อยละข้อมูลนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในระดับต่าง ๆ	51
28	แสดงจำนวนและร้อยละการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การจัดสรรงบประมาณ ด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การร่วมมือกับรัฐบาล/ หน่วยงานต่างประเทศและการพัฒนาศักยภาพผู้สอน	52
29	แสดงร้อยละการปรับปรุงหลักสูตร	54
30	แสดงจำนวนและร้อยละวิธีการรับผู้สอน	55
31	แสดงจำนวนและร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	56
32	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ประสบการณ์การสอน ภาษาเป้าหมาย	60
33	แสดงร้อยละค่าเฉลี่ยประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย	63
34	แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่สอน	64
35	แสดงจำนวนและร้อยละเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

36	แสดงจำนวนและร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะในการสอน วิชาภาษาเป้าหมาย	66
37	แสดงลำดับเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษาดำเนินมากที่สุดและน้อยที่สุด 3 อันดับ	67
38	แสดง ลำดับ จำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนเกี่ยวกับทักษะที่มี ความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย	68
39	แสดงจำนวนและร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ	69
40	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการะงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา	70
41	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการะงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย	71
42	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา	72
43	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาอังกฤษ	73
44	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาฝรั่งเศส	75
45	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาเยอรมัน	76
46	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาจีน	77
47	แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาญี่ปุ่น	78
48	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	79
49	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาพื้นฐาน แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	81
50	แสดงจำนวนและร้อยละประสพการณ์การสอนของผู้สอน ระดับอุดมศึกษา วิชาเลือกเสรี แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง	83
51	แสดงประสพการณ์การใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา	85
52	แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบ ในปัจจุบัน	89
53	แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอน ระดับอุดมศึกษารับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน แยกตามภาษาเป้าหมาย	91
54	แสดงลำดับการผลิตผลงานทางวิชาการ	92
55	แสดงจำนวนและร้อยละการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

56	แสดงลำดับทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา	95
57	แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ผู้สอน ระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด แยกตามภาษาเป้าหมาย	96
58	แสดงจำนวนและร้อยละหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	99
59	แสดงจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย	100
60	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนระดับอุดมศึกษาที่มีต่อการจัด การเรียนการสอน	101
61	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียด หลักสูตร	102
62	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน	103
63	แสดงจำนวนและร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	104
64	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ ของผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา	107
65	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ ของผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	109
66	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา	110
67	แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละการใช้เครื่องมือวัดผลระดับมัธยมและ อาชีวศึกษา	112
68	แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะ ในการใช้ภาษาเป้าหมาย	113
69	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	116
70	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	120
71	แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นการปรับปรุงหลักสูตร	122
72	แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

73	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นเนื้อหา/ทักษะของผู้สอน ระดับปริญญาตรี ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา	124
74	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นการเน้นทักษะ/เนื้อหาของผู้สอน ระดับปริญญาโท ระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษา	128
75	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ เหตุผลของการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา	130
76	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย	131
77	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมาย	132
78	แสดงจำนวน และร้อยละของภาษาเป้าหมาย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา เชื้อชาติ สัญชาติ และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	136
79	แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	139
80	แสดงจำนวนและร้อยละรายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	140
81	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาและทักษะที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวัน	141
82	แสดงจำนวนและร้อยละภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเคยเรียน	142
83	แสดงจำนวนและร้อยละคะแนนสะสมเฉลี่ยของผู้เรียนอุดมศึกษาในหลักสูตร ที่กำลังศึกษาอยู่	143
84	แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่	144
85	แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในประเทศไทย การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัด ในต่างประเทศ ผู้สอนภาษาเป้าหมาย	145
86	แสดงจำนวนและร้อยละระบบในการเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี	147
87	แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนสูงสุดและต่ำสุด	148
88	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบวิชาเป้าหมาย	149
89	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะภาษาเป้าหมาย	150
90	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เกี่ยวกับการมีทักษะในภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย	151
91	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุงภาษาเป้าหมาย	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

92	แสดงร้อยละความคิดเห็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเกี่ยวกับ ความจำเป็นของภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่ในชีวิต และความต้องการทำงาน ในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาเป้าหมาย	153
93	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษาเป้าหมาย	154
94	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมาย	155
95	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม	158
96	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม แยกตามภาษาเป้าหมาย	159
97	แสดงร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาเป้าหมาย ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	163
98	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการฝึกทักษะ ภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	164
99	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	165
100	แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย	167
101	แสดงร้อยละของโอกาสในการใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว	168
102	แสดงจำนวนและร้อยละโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาเป้าหมายจาก แหล่งการเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม	169
103	แสดงร้อยละพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย	170
104	แสดงร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา	172
105	แสดงจำนวนและร้อยละการใช้ภาษาในอนาคตของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา	176
106	แสดงร้อยละสังกัด ตำแหน่งของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	178

สารบัญตาราง (ต่อ)

107	แสดงร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	180
108	แสดงจำนวนและร้อยละผู้รู้ภาษาต่างประเทศ ผู้รู้ภาษาต่างประเทศ มากกว่า 1 ภาษา และผู้มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศตรงกับ ภาษาที่ใช้ทำงานในหน่วยงานหรือธุรกิจของนายจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ข้าราชการ	182
109	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน หรือธุรกิจของนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	184
110	แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศของตนเอง	185
111	แสดงร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของ บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาและบุคลากรที่ไม่มีวุฒิการศึกษาของผู้ตอบ แบบสอบถาม	189
112	แสดงร้อยละการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง และการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศของ บุคลากร	191
113	แสดงจำนวนความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รู้ภาษาต่างประเทศ ในระยะ 5 ปีข้างหน้า	194
114	แสดงร้อยละระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรที่เป็นที่ต้องการ ในอนาคต	195
115	แสดงร้อยละความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านที่ต้องการจากบุคลากร	200
116	แสดงร้อยละและลำดับภาษาต่างประเทศที่จะเป็นที่ต้องการที่สุดในท้องถิ่น ในระยะ 5 ปีข้างหน้า 3 ลำดับ	202
117	แสดงร้อยละข้อเสนอแนะที่จะพัฒนาศักยภาพความรู้ภาษาต่างประเทศใน หน่วยงาน/ธุรกิจ	203
118	แสดงร้อยละเพศ อายุ ตำแหน่งของพนักงาน ลูกจ้าง	205
119	แสดงร้อยละวุฒิการศึกษาสูงสุด สถาบันที่จบ สาขา/วิชาเอก สาขา/วิชาโท	207
120	แสดงลำดับและร้อยละความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง	209

สารบัญตาราง (ต่อ)

121	แสดงร้อยละและระดับทักษะทางภาษาต่างประเทศของพนักงาน ลูกจ้างที่ใช้ในการทำงาน	210
122	แสดงร้อยละและระดับของทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ	212
123	แสดงร้อยละความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงาน/ลูกจ้าง	214
124	แสดงร้อยละความต้องการศัพท์ภาษาต่างประเทศเฉพาะทางของพนักงานลูกจ้าง	215
125	แสดงร้อยละและระดับการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน/นายจ้างในการเพิ่มพูนความรู้ภาษาต่างประเทศ	216
126	แสดงร้อยละ ระดับและแหล่งเพิ่มพูนทักษะและความรู้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันของพนักงาน ลูกจ้าง	217
127	แสดงร้อยละความคิดเห็นวิธีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการใช้ภาษาต่างประเทศที่พนักงาน ลูกจ้างคิดว่าดีที่สุด	218
128	แสดงร้อยละปัญหาในการเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศของพนักงานลูกจ้าง	219
129	สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร	220
130	สรุปร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้บริหาร	226
131	สรุปร้อยละการปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ วิธีการรับผู้สอนของผู้บริหาร	229
132	สรุปร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร	231
133	สรุปร้อยละและลำดับของข้อมูลทั่วไปของผู้สอน	233
134	สรุปร้อยละและลำดับทักษะกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน	237
135	สรุปร้อยละกิจกรรมกับภาษาเป้าหมายของผู้สอน	241
136	สรุปร้อยละภาระงานสอนภาษาเป้าหมายของผู้สอน	245
137	สรุปร้อยละลำดับการผลิตงานด้านวิชาการของผู้สอน	248
138	สรุปร้อยละโอกาสการใช้ภาษาเป้าหมายของผู้สอน	250
139	สรุปร้อยละหลักสูตร	252
140	สรุปร้อยละสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	254

สารบัญตาราง (ต่อ)

141	สรุปร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนของผู้สอน	257
142	สรุปร้อยละประเด็นตำรา เอกสาร สื่อ อุปกรณ์ของผู้สอน	259
143	สรุปร้อยละประเมินการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอน	263
144	สรุปร้อยละปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ	266
145	สรุปร้อยละข้อมูลทั่วไป	267
146	สรุปร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายของผู้เรียน	271
147	สรุปร้อยละกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะ	274
148	สรุปร้อยละพฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย	275
149	สรุปร้อยละปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมาย	277
150	สรุปร้อยละการใช้ภาษาต่างประเทศ	278
151	สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถในภาษาต่างประเทศ	281
152	สรุปร้อยละความพึงพอใจในความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของ บุคลากร	286
153	สรุปร้อยละประเด็นการเพิ่มพูนทักษะและการพัฒนาความสามารถ	288
154	สรุปร้อยละประเด็นความรู้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้าน	290

1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่แน่ชัดว่าในยุคโลกาภิวัตน์ หรือ ยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญ สัญลักษณ์และภาษาต่างประเทศที่ปรากฏผ่านสื่อและสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ทุกคนยอมรับและไม่เห็นว่าเป็นสิ่งแปลกปลอมอีกต่อไป เยาวชนไทยเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษาในระบบและเป็นการเรียนอย่างต่อเนื่อง และภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ก็เป็นดรหรณี่ชี้วัดความสำเร็จทางการเรียนของเยาวชนไทยอีกด้วย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544 กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานวิชาหนึ่งที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยหลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ถึง 4 สาระคือ เพื่อการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ทบวงมหาวิทยาลัย(ในขณะนั้น)ได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี 2539 ได้มีโครงการจัดทำเอกสารวิชาการในลักษณะคู่มือผู้สอนเพื่อจะได้มีแนวคิดและแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ และได้ส่งเสริมนโยบายการประกันคุณภาพอย่างเต็มที่เพื่อให้การดำเนินงานทางการศึกษารวมทั้งการสอนภาษาต่างประเทศมีความก้าวหน้าและมีคุณภาพ แต่ปัญหาที่เยาวชนไทยไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศก็ยังคงปรากฏอยู่ จึงนำมาสู่การหาเหตุผลว่ากระบวนการสอนในระดับต่าง ๆ มีสภาพอย่างไรหรือจึงทำให้การสอนไม่มีประสิทธิผล

สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษาต่างประเทศในลักษณะการเรียนการสอนและการใช้ภาษามีแหล่งที่มาจากสองแหล่งด้วยกัน คือ แหล่งที่เป็นฝ่ายผลิต และแหล่งที่เป็นฝ่ายใช้ ในแหล่งที่เป็นฝ่ายผลิตนั้น มีบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และในแหล่งที่เป็นฝ่ายใช้มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ 3 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่ นายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และลูกจ้าง/พนักงาน ข้อมูลที่บอกสภาพทั่วไปของบุคคลทั้ง 6 ประเภทนี้มีให้ค้นคว้าอยู่บ้าง โดยเฉพาะของบุคคล 3 ประเภทแรก แต่ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นก็มาจากการงานวิจัยที่ต่างคนต่างทำในเวลาที่แตกต่างกัน

งานวิจัยหลายชิ้นได้ชี้ว่าเยาวชนไทยไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกทักษะคือการอ่าน ฟัง พูดและเขียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อเนื่องสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เยาวชนไทยไม่ค่อยอ่านตำราภาษาต่างประเทศ ทำให้การแสวงหาความ

รู้และเข้าใจองค์ความรู้ที่มีขีดจำกัด ส่งผลไปถึงศักยภาพในการแข่งขันในระดับโลกของเยาวชนไทยด้วย

จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ให้จังหวัดในแถบภาคเหนือพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว รวมถึงเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศแถบลุ่มน้ำโขง การจ้างงานและความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นผลต่อเนื่องตามมา แต่ก็มีหลายครั้งที่ผู้ประกอบการไม่สามารถหาพนักงานตามคุณสมบัติที่ต้องการได้ หรือถ้ามีก็ไม่มีประสิทธิภาพพอเพียงต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับการมอบหมาย บ่อยครั้งที่เราพบว่าผู้ประกอบการหันไปจ้างชาวต่างชาติที่พักอาศัยในประเทศ

ด้วยเหตุปัจจัยข้างต้นการวิจัยครั้งนี้จึงเกิดขึ้น งานวิจัยนี้เป็นโครงการหนึ่งของชุดโครงการนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทยซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในประเทศไทย โดยเริ่มทำที่ภาคเหนือก่อน จากนั้นจะมีโครงการวิจัยภายใต้ชื่อเดียวกันในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เมื่อทุกโครงการเสร็จสิ้นลงจะได้ภาพรวมที่เป็นข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศของไทยในปัจจุบัน

2 วิสัยทัศน์ประสงค์ของการวิจัย

- ก. เพื่อหาข้อมูลพื้นฐานในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ในภาคเหนือ
- ข. เพื่อหาข้อมูลพื้นฐานการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ หน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเหนือ
- ค. เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบริบททางสังคมในระดับภูมิภาคกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
- ง. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะของงานกับระดับภาษาต่างประเทศที่ใช้ในสถานประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเหนือ

3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
2. ได้ข้อมูลสภาพการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ
3. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือที่สนองความต้องการการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

4. ได้แนวทางในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศ
ในภาคเหนือ

4 ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การหาข้อมูลให้ความสนใจในเรื่องการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอน สภาพการจัดการ
เรียนการสอน การพัฒนาตัวเอง การสนับสนุนและพัฒนาบุคลากร ความพึงพอใจ ลักษณะของ
งาน ภาษาที่ใช้และภาษาที่ต้องการในสถานประกอบการ ดังนั้นคำถามที่ถามจะมุ่งไปที่ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครู/อาจารย์ที่สอนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียน/นักศึกษา นายจ้าง และลูกจ้างที่เป็นผู้ใช้
ภาษาต่างประเทศ โดยครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- ส่วนการผลิต แบ่งออกเป็น ก. ระดับอนุบาลและประถมศึกษา
ข. ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา
ค. ระดับอุดมศึกษา
- ส่วนการใช้ แบ่งออกเป็น ก. นายจ้าง หัวหน้างาน
ข. ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ค. ลูกจ้าง พนักงาน

4.2 ขอบเขตเชิงปริมาณ

การหาข้อมูลครั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่ 17 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง
แม่ฮ่องสอน พะเยาแพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี
พิจิตร นครสวรรค์

การเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตเป็นดังนี้ ระดับอนุบาลและประถมศึกษา 6 จังหวัด ระดับ
มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ระดับอุดมศึกษา 4 จังหวัด การเก็บข้อมูลของส่วนการใช้
4 จังหวัด ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตแยกตามระดับการศึกษา

ระดับ	จำนวน	จังหวัด
อนุบาล	6	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์นครสวรรค์
ประถมศึกษา	6	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์นครสวรรค์
มัธยมศึกษา	17	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี พิจิตร นครสวรรค์
อาชีวศึกษา	17	เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก อุทัยธานี พิจิตร นครสวรรค์
อุดมศึกษา	4	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง พิษณุโลก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและชื่อจังหวัดที่มีการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้แยกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	จังหวัด
นายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง พนักงาน	4	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง พิษณุโลก

โครงการวิจัยครั้งนี้มีการใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 1466 ชุด โดยแยกเป็นแบบสอบถามของส่วนการผลิต 1185 ชุด และแบบสอบถามของส่วนการใช้ 281 ชุด

แบบสอบถามของระดับอนุบาลทั้งสิ้น 97 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 17 ชุด ผู้สอน 80* ชุด

แบบสอบถามของระดับประถมศึกษาทั้งสิ้น 139 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 24 ชุด ผู้สอน 115 ชุด

แบบสอบถามของระดับมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 510 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 51 ชุด ผู้สอน 153 ชุด ผู้เรียน 306 ชุด

แบบสอบถามของระดับอาชีวศึกษาทั้งสิ้น 102 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 17 ชุด ผู้สอน 34 ชุด ผู้เรียน 51 ชุด

* หมายถึง จำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้กับจำนวนที่วางแผนเอาไว้ไม่ตรงกัน ดู 5.2.2 ปัญหาแบบสอบถาม

แบบสอบถามของระดับอุดมศึกษาทั้งสิ้น 337 ชุด แยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร 8 ชุด ผู้สอน 52 ชุด ผู้เรียน 277 ชุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละระดับการศึกษา

ระดับ ผู้ตอบ	อนุบาล	ประถม	มัธยม	อาชีววะ	อุดมศึกษา	รวม
ผู้บริหาร	17	24	51	17	8	117
ผู้สอน	80	115	153	34	52	434
ผู้เรียน	-	-	306	51	277	634
รวม	97	139	510	102	337	1185

จำนวนแบบสอบถามของส่วนการใช้ทั้งสิ้น 281 ชุด เป็นแบบสอบถามของนายจ้าง/หัวหน้างาน 107 ชุด ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 79 ชุด ลูกจ้าง/พนักงาน 95 ชุด (ตามตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามของส่วนการใช้

ตำแหน่ง	จำนวน
นายจ้าง/หัวหน้างาน	107
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	79
ลูกจ้าง/พนักงาน	95
รวม	281

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัยนับตั้งแต่การทำแบบสอบถาม การเลือกจุดเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูล การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ข้อมูล ประมาณ 12 เดือน

4.4 ข้อจำกัดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการดังต่อไปนี้

- 1) จำนวนงบประมาณที่มีจำกัดทำให้การเก็บข้อมูลที่ระบุไว้ในขอบเขตเชิงปริมาณของบางโครงการแตกต่างกันไป มีเพียงการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิตระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเท่านั้นที่ครอบคลุมได้ทั้ง 17 จังหวัดภาคเหนือ
- 2) ประเภทของโรงเรียนที่เป็นแหล่งเก็บข้อมูลมีความแตกต่างกัน อันสืบเนื่องมาจากโรงเรียนที่เป็นอนุบาลล้วน ๆ หรือ ประถมล้วน ๆ นั้น หาไม่ได้ง่ายนัก ส่วนมากจะเป็นโรงเรียนที่สอนหลายระดับ เช่น บางโรงเรียนมีการสอนสองระดับคือประถมและมัธยมต้น บางโรงเรียนมีการสอนสามระดับตั้งแต่อนุบาลไปจนถึงมัธยมปลาย ดังนั้นการเจาะจงหาโรงเรียนที่สอนระดับเดียวจึงเป็นไปได้ยาก ในขณะที่ระดับอาชีวศึกษาสามารถแยกเป็นประเภทออกมาได้อย่างชัดเจน
- 3) การจัดขนาดของโรงเรียนที่ต้องการแยกให้เห็นเป็นสามขนาดคือ ขนาดใหญ่ (1,501-2,000 คน) ขนาดกลาง (1,001-1,500 คน) ขนาดเล็ก (500-1,000 คน) มีข้อจำกัดกับโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อ 3) จึงทำให้การจัดขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน และทำให้โรงเรียนที่ได้ไม่เป็นตัวแทนที่ดีและมีผลกระทบต่อการสังเคราะห์ข้อมูลอยู่บ้าง
- 4) การเลือกกลุ่มตัวอย่างในความดูแลรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งดูแลส่วนการผลิต อันได้แก่เรื่อง ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ในระดับอุดมศึกษา และส่วนการใช้ อันได้แก่เรื่อง นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนบนซึ่งได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พะเยา แม่ฮ่องสอน และ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ ตาก ทำให้ได้จำนวนทั้งสิ้น 24 แห่ง เนื่องจากโครงการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนของการผลิต อันได้แก่ ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้สอน และส่วนของการใช้ อันได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ประกอบการอิสระ การพิจารณาการเก็บข้อมูลของผู้สอนจึงต้องพิจารณาการเก็บข้อมูลของส่วนอื่น ๆ ไปพร้อมกันด้วยเพื่อเป็นการทำงานที่ไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดงบประมาณและเครือข่าย ผลการพิจารณาได้หลักเกณฑ์ใหญ่ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้
 - ก) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดใหญ่
 - ข) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษา
 - ค) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหนาแน่น
 - ง) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม

จ) จังหวัดที่จะเก็บข้อมูลควรเป็นจังหวัดที่มีชายแดน

จากหลักเกณฑ์ใหญ่ทำให้สามารถกำหนดกรอบการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจนขึ้นไปได้ระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่หามาได้มีจำนวนมากจึงเพิ่มหลักเกณฑ์ย่อยต่อไปดังนี้

ก) ให้กระจายการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้สอนไปตามมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

ข) เลือกมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป ในกรณีที่มีการสอนภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวให้เลือกสถาบันที่อยู่ในจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหนาแน่น

ค) เลือกสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดใหญ่ก่อนสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเล็ก

5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หมายถึง การจัดหลักสูตรที่สนองความต้องการของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอน กิจกรรม สื่ออุปกรณ์การสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการสอนที่จะสะท้อนประสิทธิภาพของผู้เรียนและผู้สอน

สถานประกอบการ คือ สถานที่ที่มีการประกอบกิจกรรมทางธุรกิจ ธุรกิจ การผลิต มีการจ้างงาน เป็นได้ทั้งภาคบริการ และภาคการผลิตซึ่งมีการใช้ภาษาต่างประเทศ

- ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ เจ้าของรถรับจ้าง คนขับแท็กซี่ คนขับสามล้อ และเจ้าของร้านค้าทั่วไป
- นายจ้าง คือเจ้าของสถานประกอบการ หรือ ผู้บริหารสถานประกอบการที่ทำหน้าที่แทนเจ้าของสถานประกอบการในการควบคุมผลประโยชน์ของเจ้าของ หรือ หัวหน้าหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยจัดแบ่งนายจ้างออกตามประเภทกิจการดังนี้ การท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม เกสเฮ้าส์ บริษัทขายตัว บริษัททัวร์ ด้านตรวจคนเข้าเมือง อุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงานต่าง ๆ การบริการ ได้แก่ โรงพัก โรงพยาบาล
- ลูกจ้าง คือ ผู้ถูกว่าจ้างโดยนายจ้าง หรือ ผู้ได้บังคับบัญชาในหน่วยงานราชการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โลกสมัยใหม่ยุคโลกาภิวัตน์มีความเจริญทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การแลกเปลี่ยนสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารหลังไหลถ่ายเทอย่างจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่งได้อย่างง่ายดายโดยไม่หยุดยั้ง การรับข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นสำหรับชีวิตในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ขณะเดียวกันการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในบางครั้งอาจนำมาซึ่งความเสียหายในทางเศรษฐกิจหรือนำมาซึ่งความเสียหายอย่างประเมินค่ามิได้ก็เป็นได้ สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนอกจากจะเป็นอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ แล้ว ภาษาต่างประเทศก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งด้วย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่กลายเป็นภาษาของการสื่อสารไปแล้ว

ในประเทศไทยมีการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาร่วมร้อยปี แต่ดูเหมือนว่าความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจนัก และความไม่พอใจนี้เองเป็นที่มาส่วนหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้

ในการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะมุ่งเน้นตัวภาษา โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ ความเข้าใจ การเขียน อ่านและพูด นอกจากนี้ยังรวมความถึงการพัฒนาลักษณะนิสัย การสอน การวัดผลและอื่นๆ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมักจะอยู่ภายใต้ของอิทธิพลของอุดมการณ์ทางการศึกษากระแสหลักที่จะเป็นตัวกำหนดการสร้างหลักสูตร วัดอุปประสงค์ สาระและเนื้อหาที่จะสอน แนวทางการสอนสำหรับครู ตลอดไปจนถึงการจัดทำคู่มือการสอน วิธีการวัดผล การวัดพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยทั้งหมดนี้เป็นการเน้นตัวเนื้อหาหรือภาษาเป้าหมายมากกว่าที่จะดูความต้องการของผู้เรียน

หลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศในการศึกษาไทย โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ แม้จะเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร นับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แต่สิ่งที่เป็นวาระซ่อนเร้นในการสอนคือการเน้นแบบจารีตและใช้กระบวนการที่อิงภาษาศาสตร์ โดยที่ครูเองอาจจะไม่รู้ตัว มีงานวิจัยหลายเรื่องที่วิเคราะห์การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในการศึกษาไทย ไม่ว่าจะเป็น ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ (พิตรวัลย์ โกวิทที, 2540) วิธีการสอนที่หลากหลายของครูต้นแบบวิชาภาษาอังกฤษ (กุศยา แสงเดช, 2541) หรือ คู่มือวิทยากร แนวทางการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นภาษาที่สอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) งานเอกสารทั้งหลายรวมทั้งที่กล่าวมาข้างต้นพูดถึงการเรียนการสอนในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประเด็นนักเรียน/นักศึกษา ดุลยภาพ ความพอใจ ทักษะติดต่อภาษาต่างประเทศ ความใส่ใจต่อการเรียน การใช้ภาษาในแต่ละวัน อุปกรณ์และสื่อการสอน เทคนิคการสอน ลักษณะเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษา เป็นต้น

ประเด็นครู/อาจารย์ ดุลยภาพและพื้นฐานการเรียน ความเข้าใจทางวัฒนธรรมต่อภาษาต่างประเทศ เทคนิคการสอน การพัฒนาตนเองของครู หรือ การได้รับการพัฒนา การเตรียมแผนการสอนหรือ การพัฒนาเทคนิคสอน ทักษะต่อภาษาที่สอง การพึงพอใจต่อภาษาที่สอง

ประเด็นผู้บริหาร/ตัวแทนรัฐ ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุน นโยบายของสถานศึกษา นโยบายการพัฒนาบุคลากร การจัดวางเงื่อนไขการจัดการศึกษา และ การสร้างการมีส่วนร่วม

ในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับแนวคิดและบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในเขตภาคเหนือ การศึกษาวิจัยที่ปรากฏเป็นการศึกษาโครงสร้างการบริหารจัดการและการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เช่น พรชูลี อาทออรุ และคนอื่นๆ (2543) ที่นำเสนอในเรื่องแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการการอุดมศึกษา หรือ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2544) ที่เสนอแนวทางพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาได้มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเอาไว้หลายคน เช่น ประภาศรี กรเกษม (2533) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูน ปริยานุช ชีววิทยานันท์ (2538) ได้ศึกษาผลของการใช้การแข่งขันเป็นทีมที่มีต่อการเรียน ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5

งานวิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาที่ให้ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาคเหนือ ได้แก่ งานของ จรรยา กนกนิรันดร์ (2540) เรื่อง "สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่" ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะมีทักษะการฟัง อ่าน เขียน ในระดับพอใช้ แต่ขาดทักษะการพูด ต้องการความช่วยเหลือจากอาจารย์มหาวิทยาลัยในเรื่องเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ครูสอนโดยใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคิดว่าการสอนภาษาอังกฤษจะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

รัตนา ธรรมวงศ์ (2541) ทำวิจัยเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง ลำปาง" พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วงบ่ายส่งผลกระทบต่อความตั้งใจเรียนของเด็ก ครูใช้ภาษาไทยสอนมากกว่าภาษาอังกฤษ และครูสอนการทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ การแนะนำตนเองและผู้อื่น ซึ่งเหมาะสมดี เพราะเด็กนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้ ครูมีภาระงานสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน ครูขาดความรู้ในการเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสม เป็นต้น

ในระดับมัธยมศึกษาได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเอาไว้หลายคน เช่น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ 1 คือระดับทักษะกลไกเท่านั้น

กรรณิการ์ นิลวงศ์ (2530) วิณา สังข์ทองจีน (2531) และ วรพรรณ พรนิมิตร (2535) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายยังมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ทั้งในด้านความสามารถในการอ่าน การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนอ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังเป็นแบบเดิมคือครูเป็นศูนย์กลาง ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูเป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำตามทีครูสั่งเป็นส่วนมาก นอกจากนี้ครูยังขาดวิธีการสอนอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนฝึกหาคำตอบเองในขณะที่อ่าน แทนการตอบคำถามของครู

กัลยา ไตรตรีศิลป์ (2542) ได้พูดถึงปัญหาในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมามีว่า ครูส่วนใหญ่ยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นผลงานที่ยึดรูปแบบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนและกฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน จึงทำให้ผู้เรียนที่เขียนไม่ได้ตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนด เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้การสอนเขียนไม่ประสบความสำเร็จ

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539) ได้ศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 12 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 8 จังหวัด ได้แก่ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับมากคือ ปัญหาด้านนักเรียนและปัญหาอุปกรณ์การเรียนการสอน ปัญหาที่พบในระดับกลางคือ ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านแบบเรียน ด้านวิธีการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ในระดับอาชีวศึกษาได้มีผู้จัดทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้เช่นกัน เช่น วิชัย ดีพร้อม (2538) ได้พูดถึงความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษธุรกิจว่า ยังไม่เป็นที่พอใจนัก สาเหตุหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน วัชรพงษ์ ทองงาม (2541) ได้พูดถึงความสามารถในด้านฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ว่ายังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากครูผู้สอนขาดความรู้ในเรื่องวิธีการสอนทักษะฟัง พูด ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในกรณีนี้

อาจโยงไปหาผลการศึกษาของ วินิตยา ประเสริฐสุนทร (2539) ที่พบว่า การที่ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดได้นั้นเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาเพื่อสื่อสารเท่าที่ควร และอาจเป็นเพราะผู้สอนยังไม่มีความเข้าใจในวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างเพียงพอ ผู้สอนบางคนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ อยู่ คือสอนแบบให้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และแปล จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านไวยากรณ์เป็นส่วนมากและไม่สามารถนำไปใช้ได้在实际สถานการณ์จริง

การใช้ภาษา ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องอีกส่วนคือ ผู้ว่าจ้างผลผลิตของการเรียนการสอนภาษา ในฐานะที่เป็นผู้ใช้ผลผลิต(คน) กับ ผู้ที่เป็นผลผลิตและกำลังใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบอาชีพ โดยที่ทั้งสองกลุ่มต่างมีมาตรฐานและความคาดหวังที่แตกต่างกัน ส่วนนี้จะเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนของการนำไปใช้อย่างแท้จริงหรือเป็นการบ่งชี้ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในส่วนนี้ได้มีผู้ทำวิจัยไว้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเยอรมัน เช่น นุชรี กิมสุวรรณ (2543) ได้วิจัยเรื่องสภาพปัญหาและการจัดการหลักสูตรด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรภาษาเยอรมันในการนำความรู้ไปปฏิบัติงานหรือในการศึกษาต่อ เรื่องการประเมินสภาพการทำงานของบัณฑิตด้านภาษาเยอรมันจากหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตต่อหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน โดยสามารถแยกแยะให้เห็นรายละเอียดได้ดังนี้

1. กรณีสภาพปัญหาและการจัดการหลักสูตรด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน พบว่า บัณฑิตภาษาเยอรมันร้อยละ 87.50 มีงานทำ ศึกษาต่อร้อยละ 2.50 และทำงานและศึกษาต่อร้อยละ 10 ในการปฏิบัติงานบัณฑิตใช้ภาษาเยอรมันในการปฏิบัติงานมากที่สุดร้อยละ 30.77 จากการให้บัณฑิตประเมินตนเอง บัณฑิตสามารถทำงานให้สำเร็จ สามารถปรับตัวในการทำงาน สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถปฏิบัติงานได้ดี อยู่ในระดับค่อนข้างมาก บัณฑิตมีความสัมพันธ์ที่ดีกับหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ เป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้ดี อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. กรณีการประเมินสภาพการทำงานของบัณฑิตด้านภาษาเยอรมันจากหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ พบว่า หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการพิจารณาความรู้ภาษาเยอรมันในการรับบัณฑิตเข้าทำงานระดับมากร้อยละ 50 พิจารณาระดับน้อยร้อยละ 20 และไม่พิจารณาเลยร้อยละ 30 หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการมีความพอใจในการใช้ภาษาเยอรมันของบัณฑิตร้อยละ 80 และไม่พอใจร้อยละ 20 หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ประกอบการมีความพอใจในการปฏิบัติงานของบัณฑิตร้อยละ 80 และไม่พอใจร้อยละ 20

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตต่อหลักสูตรสาขาวิชาภาษาเยอรมัน พบว่า นักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรดีอยู่แล้ว แม้ว่าจะยากแต่ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน สิ่ง

นักศึกษาต้องการมากคือ การเพิ่มวิชาทักษะทางการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้เพิ่มวิชาเฉพาะด้านที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ตลอดจนต้องการให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศเยอรมนี บัณฑิตเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี ความรู้ที่ได้ศึกษามาช่วยในการประกอบอาชีพได้โดยตรง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ทำให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงได้ แต่ก็ยังต้องการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพิ่มวิชาสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้านธุรกิจ เพิ่มวิชาชีพให้มากขึ้นและนำไปใช้ได้จริง ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาให้เข้มข้น ลดวิชาทางด้านวรรณคดี

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

คณะทำงานโครงการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 สถาบัน อันได้แก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งประกอบด้วยคณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่

คณะวิจัยได้แบ่งความรับผิดชอบการทำงานในส่วนการผลิตและส่วนการใช้แยกตามสถาบันการศึกษาและระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 5 และ 6

ตารางที่ 5 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการผลิตตามระดับการศึกษาต่างๆ

ส่วนการผลิต		
สถาบัน	ระดับ	ข้อมูลที่ได้รับมอบ
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	อนุบาลและประถมศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อุดมศึกษา	ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน

ตารางที่ 6 แสดงชื่อสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบการหาข้อมูลของส่วนการใช้

ส่วนการใช้	
สถาบัน	ข้อมูลที่ได้รับมอบ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	นายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน

1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างสามารถแยกให้เห็นรายละเอียดตามคณะทำงานที่รับผิดชอบดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แยกออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการผลิตและส่วนการใช้ ซึ่งแต่ละส่วนแยกออกไปอีกส่วนละ 3 กลุ่ม รวมเป็น 6 กลุ่ม ส่วนการผลิตประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้สอน กลุ่มผู้เรียน โดยทั้ง 3 กลุ่มของส่วนการผลิตจะอยู่ในระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและเอกชนที่ตั้งอยู่ใน 17 จังหวัดภาคเหนือ สำหรับโรงเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นั้นประกอบด้วยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนการใช้ประกอบด้วย กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ และกลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง					
ส่วนการผลิต			ส่วนการใช้		
ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	นายจ้าง/ หัวหน้างาน	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	ลูกจ้าง/ พนักงาน

1.1 ส่วนการผลิต

1.1.1 ระดับอนุบาลและประถมศึกษา

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษา ซึ่งได้กล่าวไปแล้วถึงเรื่องข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ที่ทำให้มีการเจาะจงเลือกจังหวัดที่จะเก็บข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ ใน 17 จังหวัด เลือก 3 จังหวัดเป็นตัวแทนของภาคเหนือตอนบน และ 3 จังหวัดเป็นตัวแทนของภาคเหนือตอนล่าง ใน 1 จังหวัด เลือก 3 อำเภอ ซึ่งเป็นอำเภอเมือง 1 อำเภอ และไม่ใช่อำเภอเมือง 2 อำเภอ ในอำเภอเมืองเลือก 1 โรงเรียน ในอำเภอที่ไม่ใช่อำเภอเมืองเลือก 3 โรงเรียน รวมทั้งหมดเป็น 7 โรงเรียน ใน 1 จังหวัด ใน 7 โรงเรียนให้เป็นโรงเรียนระดับอนุบาล 3 โรงเรียน ระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียน ดังนั้น ในโรงเรียนระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา 6 จังหวัด จะมีจำนวนโรงเรียนที่เป็นจุดเก็บข้อมูล 18 และ 24 จุด ตามลำดับ ดังตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 แสดงการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของระดับอนุบาลและประถมศึกษาในหนึ่งจังหวัด

ประเภท	จำนวนอำเภอ	จำนวนโรงเรียน
อำเภอเมือง	1	1
ไม่ใช่อำเภอเมือง	2	6

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนโรงเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่เป็นจุดเก็บข้อมูล

ระดับ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด	จำนวนจังหวัด	รวม (โรง)
อนุบาล	3	6	18
ประถมศึกษา	4	6	24

ในโรงเรียนระดับอนุบาล 1 โรง กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 5 คน ดังนั้น ใน 1 จังหวัด เลือกโรงเรียนระดับอนุบาล 3 โรง ใน 6 จังหวัดจะมีผู้บริหารระดับอนุบาลตอบแบบสอบถาม 18 คน และผู้สอนตอบแบบสอบถาม 90 คน

ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 1 โรง กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 5 คน ใน 1 จังหวัด เลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรง ดังนั้น ใน 6 จังหวัดจะมีผู้บริหาร 24 คน ผู้สอน 120 คน ดังตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับอนุบาลที่ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (โรง)	จังหวัด	รวม (คน)
ผู้บริหาร	1	3	6	18
ผู้สอน	5	3	6	90

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนผู้บริหารและผู้สอนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (โรง)	จังหวัด	รวม (คน)
ผู้บริหาร	1	4	6	24
ผู้สอน	5	4	6	120

1.1.2 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาได้มาจากการกลุ่มตัวอย่าง จาก
ประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ดังรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหาร

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 3 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 51 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 1 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 17 คน

ผู้สอน

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 3 แห่ง ๆ ละ 3 คน	รวม 153 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๆ ละ 1 แห่ง ๆ ละ 2 คน	รวม 34 คน

ผู้เรียน

- ระดับมัธยมศึกษา 17 จังหวัด ๗ ละ 3 แห่ง ๗ ละ 6 คน	รวม 306 คน
- ระดับอาชีวศึกษา 17 จังหวัด ๗ ละ 1 แห่ง ๗ ละ 3 คน	รวม 51 คน

กลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้
สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 12 และ 13

ตารางที่ 12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (3 โรง)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 17 จังหวัด
ผู้บริหาร	1	3	51
ผู้สอน	3	9	153
ผู้เรียน			
- ระดับ ม. ต้น	3	9	153
- ระดับ ม. ปลาย	3	9	153
รวม	10	30	510

ตารางที่ 13 จำนวนกลุ่มตัวอย่างระดับอาชีวศึกษา แยกตามโรงเรียน และจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 จังหวัด (1 วิทยาลัย)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 17 จังหวัด
ผู้บริหาร	1	1	17
ผู้สอน	2	2	34
ผู้เรียน			
- ระดับ ปวช.	2	2	34
- ระดับ ปวส.	1	1	34
รวม	6	6	102

1.1.3 ระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของระดับอุดมศึกษาได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน โดยใช้หลักเกณฑ์

- 1) 1 สถาบัน 1 ผู้บริหาร
- 2) 1 ภาษาต่างประเทศ 2 ผู้สอน 10 ผู้เรียน

ดังรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้บริหาร 8 สถาบัน ๆ ละ 1 คน รวม 8 คน

กลุ่มผู้สอน 1 ภาษาต่างประเทศ ๆ ละ 2 คน แยกตามจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีสอนตามสถาบันต่าง ๆ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	12 คน
มหาวิทยาลัยพายัพ	3 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	6 คน
วิทยาลัยโยนก	2 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	4 คน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	5 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	10 คน
สถาบันราชภัฏ ชม.	3 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	6 คน
สถาบันราชภัฏ ขร.	5 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	10 คน
สถาบันราชภัฏ ลป.	2 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	4 คน
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1 ภาษา ๆ ละ 2 ผู้สอน	รวม	2 คน
รวมทั้งสิ้น			54 คน

กลุ่มผู้เรียน 1 ภาษาต่างประเทศ ๆ ละ 10 คน แยกตามจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีสอนตามสถาบันต่าง ๆ ได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	60 คน
มหาวิทยาลัยพายัพ	3 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	30 คน
วิทยาลัยโยนก	2 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	20 คน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	5 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	50 คน
สถาบันราชภัฏ ชม.	3 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	30 คน
สถาบันราชภัฏ ชร.	5 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	50 คน
สถาบันราชภัฏ ลป.	2 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	20 คน
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1 ภาษา ๆ ละ 10 ผู้เรียน	รวม	10 คน
		รวมทั้งสิ้น	280 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน ตามสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและจำนวนภาษาต่างประเทศที่มีการสอน

	ผู้บริหาร	จำนวนภาษา ต่างประเทศ	ผู้สอน/ ภาษา	ผู้สอน (X ภาษา)	ผู้เรียน	ผู้เรียน (X ภาษา)
ม.เชียงใหม่	1	6	2	12	10	60
ม.พายัพ	1	3	2	6	10	30
วิทยาลัยโยนก	1	2	2	4	10	20
ม.นเรศวร	1	5	2	10	10	50
ราชภัฏ ชม.	1	3	2	6	10	40
ราชภัฏ ชร.	1	5	2	10	10	50
ราชภัฏ ลป.	1	2	2	4	10	20
เทคโนโลยีราชมงคล ชม.	1	1	2	2	10	10
รวม	8			54		280

1.2 ส่วนการใช้

กลุ่มตัวอย่างของส่วนการใช้ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 กลุ่มต่อไปนี้
กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ กลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน

กลุ่มนายจ้าง/หัวหน้างาน และกลุ่มลูกจ้าง/พนักงาน กลุ่มละ 102 คน ได้มาจากประเภท
ท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย โรงแรม เกสต์เฮาส์ บริษัทขายตั๋ว บริษัททัวร์ ด้านตรวจคนเข้าเมือง
ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงาน ประเภทบริการ ได้แก่ ที่พัก โรงพยาบาล

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 90 คน ได้มาจากประเภทการค้า ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป ประเภท
บริการ ได้แก่ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ

หลักเกณฑ์ในการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นดังนี้

- 1) ในแต่ละประเภท นายจ้าง/หัวหน้างาน 1 คน ลูกจ้าง/พนักงาน 1 คน
(ยกเว้น ประเภทการค้า และประเภทบริการ อันได้แก่ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ)
- 2) ประเภทการค้า ร้านค้า 1 ร้าน ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 1 คน
- 3) ประเภทบริการ แท็กซี่ สองแถว สามล้อ ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 15 และ 16

ตารางที่ 15 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	รวม (คน)
เชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก	ท่องเที่ยว	โรงแรม	5	5	-	
		เกสต์เฮาส์	5	5	-	
		บริษัทขายตัว	1	1	-	
		บริษัททัวร์	1	1	-	
		ด้านตรวจฯ	1	1	-	
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5	-	
	การค้า	ร้านค้า	10	-	10	
	บริการ	โรงพัก	2	2	-	
		โรงพยาบาล	2	2	-	
		แท็กซี่,สองแถว	5	-	5	
รวม (3 จังหวัด)			37	22x3 = 66	15x3 = 45	111
จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	นายจ้าง	ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระ	รวม (คน)
ลำพูน ตาก แม่ฮ่องสอน	ท่องเที่ยว	โรงแรม	2	2	-	
		เกสต์เฮาส์	2	2	-	
		ด้านตรวจฯ	1	1	-	
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5	-	
	การค้า	ร้านค้า	10	-	10	
	บริการ	โรงพัก	1	1	-	
		โรงพยาบาล	1	1	-	
		แท็กซี่	5	-	5	
รวม (3 จังหวัด)			27	12x3 = 36	15x3 = 45	81
รวม (6 จังหวัด)						192

ตารางที่ 16 แสดงจังหวัด ประเภท กลุ่ม จำนวนจุดเก็บข้อมูล จำนวนลูกจ้าง/พนักงาน

จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	ลูกจ้าง
เชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก	ท่องเที่ยว	โรงแรม	5	5
		เกสต์เฮ้าส์	5	5
		บริษัทขายตัว	1	1
		บริษัทท่องเที่ยว	1	1
		ด้านตรวจฯ	1	1
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5
	บริการ	โรงพัก	2	2
		โรงพยาบาล	2	2
รวม (3 จังหวัด)				22x3 = 66
จังหวัด	ประเภท	กลุ่ม	จุดเก็บ	ลูกจ้าง
ลำพูน ตาก แม่ฮ่องสอน	ท่องเที่ยว	โรงแรม	2	2
		เกสต์เฮ้าส์	2	2
		ด้านตรวจฯ	1	1
	อุตสาหกรรม	โรงงาน	5	5
	บริการ	โรงพัก	1	1
		โรงพยาบาล	1	1
รวม (3 จังหวัด)				12x3 = 36
รวม (6 จังหวัด)				102

2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย 5 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนการผลิต

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหาร หรือ ผู้อำนวยการ หรือ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษา
2. ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้สอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สอน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่รับผิดชอบสอน

ชุดที่ 3 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เรียน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่ได้รับในชั้นเรียน

ส่วนการใช้

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนายจ้าง หัวหน้างาน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของตนและของลูกจ้าง พนักงาน (หมายเหตุ: สำหรับแบบสอบถามของผู้ประกอบอาชีพอิสระจะใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันกับแบบสอบถามนายจ้าง หัวหน้างาน สิ่งที่ต่างกันอยู่ที่การเก็บข้อมูล คือถ้าเก็บข้อมูลจากนายจ้าง/หัวหน้างาน 1 คน จะเก็บข้อมูลจากลูกจ้าง/พนักงาน ของสถานประกอบการหรือหน่วยงานนั้น ๆ 1 คน ในขณะที่การเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบอาชีพอิสระนั้น จะเก็บแต่ผู้ประกอบอาชีพอิสระแต่เพียงผู้เดียว แม้ว่าในบางกรณี เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ประเภทการค้า จะมีลูกจ้างอยู่ด้วยก็ตาม)

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ใช้สำหรับสอบถามลูกจ้าง พนักงาน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกจ้าง พนักงาน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของลูกจ้าง พนักงาน

2.1 การดำเนินการสร้างเครื่องมือ

การดำเนินการสร้างเครื่องมือดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศ
3. สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นสภาพและปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศ
4. นำตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้มาวางแผนสร้างเครื่องมือ กำหนดชนิดเครื่องมือและแหล่งรวบรวมข้อมูลแยกเป็น 5 ชุด ตามแหล่งที่จะต้องไปรวบรวมข้อมูลคือ

ส่วนการผลิต

ชุดที่ 1 ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหาร หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ

ชุดที่ 2 ใช้สำหรับสอบถามผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ

ชุดที่ 3 ใช้สำหรับสอบถามผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ส่วนการใช้

ชุดที่ 1 ใช้สำหรับสอบถามนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

ชุดที่ 2 ใช้สำหรับสอบถามลูกจ้าง/พนักงาน

ดังรายละเอียดตามตารางที่ 17 (ก) (ข) (ค) (ง) (จ)

5. สร้างคำถามตามตัวบ่งชี้ตามตารางที่ 17 (ก) – (จ)
6. นำแบบสอบถามทั้ง 5 ชุด มาดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ในด้านความชัดเจนของภาษาและความสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง โดยทาง สกว. ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ มาตรวจสอบ มีการปรับปรุงข้อคำถาม และนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้
7. นำแบบสอบถามที่ทดสอบแล้วเข้ารับการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งจากผู้เชี่ยวชาญที่กรุงเทพพร้อมทีมวิจัยจากภาคใต้ เพื่อให้ทั้ง 2 ภาคได้มีแบบสอบถามที่เหมือนกัน
8. ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำแบบสมบูรณ์

ตารางที่ 17 (ก) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้บริหาร

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนภาษา ต่างประเทศในสถานศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ข้อมูลหลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
สภาพและปัญหาการสอนภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
ความคิดเห็นของผู้บริหาร	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นโยบายการพัฒนากการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นโยบายพัฒนาผู้สอนภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้บริหาร/ผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 17 (ข) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้สอน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศที่รับผิดชอบอยู่	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ประสบการณ์ในการใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ความถนัดและการใช้ทักษะ/เนื้อหา ของภาษาที่สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
การประเมินความรู้ความสามารถ ทางภาษาของผู้สอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาและ การสอนภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ทักษะ/เนื้อหาที่ต้องการพัฒนา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
อุปสรรคในการสอน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ภาระงานสอน ภาระงานอื่น ๆ ที่ได้ รับมอบหมาย	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
เหตุผลในการเลือกสอนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 17 (ค) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลผู้เรียน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน/นักศึกษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
การใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนและกำลังเรียน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ครูภาษาต่างประเทศคนแรก	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความชอบเรียนภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ทักษะภาษาและการปรับปรุงทักษะ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความมากน้อยในการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ข้อคิดเห็นเรื่องประโยชน์ของกิจกรรมในการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมต่าง ๆ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
พฤติกรรมการเรียนภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
การใช้ภาษาในอนาคต	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความพร้อมในการใช้ภาษา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้รับในชั้นเรียน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 17 (ง) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลนายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ลักษณะของงาน และความต้องการ ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ข้อมูลการใช้ภาษาต่างประเทศใน หน่วยงาน/ธุรกิจ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ระดับ ความพึงพอใจในความ สามารถทางภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ลูกจ้างที่ใช้ภาษาต่างประเทศกับ คุณสมบัติประสิทธิภาพของการใช้ ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
นโยบายการพัฒนาการใช้ภาษา ต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ความต้องการบุคลากรในอนาคต	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ
ความคิดเห็น	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	นายจ้าง/หัวหน้างาน/ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 17 (จ) แสดงผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ชนิดเครื่องมือและแหล่งข้อมูลลูกจ้าง/พนักงาน

ตัวบ่งชี้	ชนิดเครื่องมือ	แหล่งข้อมูล
ข้อมูลทั่วไปของลูกจ้าง/พนักงาน	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
ข้อมูลการใช้ภาษาต่างประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
การเพิ่มทักษะทางด้านภาษาต่าง ประเทศ	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน
ปัญหา	แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด	ลูกจ้าง/พนักงาน

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ส่วนภาระงาน คือ ส่วนการผลิต และส่วนการใช้ ซึ่งในส่วนการผลิตแยกออกเป็นระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ความรับผิดชอบในการเก็บข้อมูลยังแยกออกเป็นคณะผู้วิจัยของ 3 คณะ จาก 2 สถาบัน ดังนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันและต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนการผลิต

1. ทำการรวบรวมรายชื่อและที่อยู่ของสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา
2. ในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ได้มีการเชิญผู้ประสานงานเครือข่ายจากสถาบันการศึกษาของจังหวัดที่เป็นจุดเก็บข้อมูลมาประชุมที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรับทราบจุดประสงค์ของงานวิจัย และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามให้ผู้ประสานงานเครือข่ายนำไปกระจายในจุดเก็บข้อมูล โดยในระดับอนุบาลและประถมศึกษาจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารและผู้สอน ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ทั้งระดับอนุบาลและประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาผู้ประสานงานเครือข่ายจะเป็นผู้เลือกโรงเรียนเอง โดยมีหลักเกณฑ์ที่ตกลงกับนักวิจัยว่าจะต้องมีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาให้มีทั้ง 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
3. สำหรับระดับอุดมศึกษา ผู้ประสานงานเครือข่ายมีหน้าที่ไม่เท่ากัน บางคนรับผิดชอบส่วนการผลิตอย่างเดียว บางคนรับผิดชอบส่วนการใช้อย่างเดียว และบางคนรับผิดชอบทั้งสองส่วน ดังนั้น จึงมีการเชิญผู้ประสานงานบางส่วนมาประชุมที่เชียงใหม่เพื่อรับทราบจุดประสงค์ของงานวิจัย และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามเพื่อนำไปให้ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน

ส่วนการใช้

1. นักวิจัยเดินทางไปจังหวัดตากและพิษณุโลกเพื่อพบผู้ประสานงานเครือข่าย ซึ่งที่จังหวัดตากผู้ประสานเครือข่ายทำหน้าที่ดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้เพียงอย่างเดียว ที่จังหวัดพิษณุโลกผู้ประสานเครือข่ายทำหน้าที่ดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการใช้และส่วนการผลิตด้วย การเดินทางไปมีจุดประสงค์เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของงานวิจัย

และทำความเข้าใจเรื่องคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ประสานเครือข่ายนำไปให้ผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้ประสานงานเครือข่ายในแต่ละจังหวัดดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามจำนวน สถาบัน และประเภทที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ดังรายละเอียดตามตารางที่ 8 – 16 ข้างต้น
3. ผู้ประสานงานเครือข่ายในแต่ละจังหวัดส่งแบบสอบถามกลับคืนไปยังคณะวิจัยต้นสังกัด คือแบบสอบถามระดับอนุบาลและประถมศึกษาส่งไปสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ แบบสอบถามระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาส่งไปคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และแบบสอบถามระดับอุดมศึกษาและของส่วนการให้ส่งไปยังคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. นักวิจัยตรวจสอบแบบสอบถาม ในกรณีที่พบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ขาดความชัดเจน นักวิจัยจะประสานกลับไปยังผู้ประสานงานเครือข่ายที่รับผิดชอบเพื่อทำการแก้ไข หรือเพิ่มเติมแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการดังนี้

1. อธิบายข้อมูลทั่วไปโดยใช้ความถี่ ร้อยละ
2. อธิบายข้อมูลของผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน โดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ คำถามปลายเปิด จะใช้วิธีเขียนบรรยายสรุป
3. อธิบายข้อมูลข้อมูลของนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน โดยใช้ความถี่ ร้อยละ คำถามปลายเปิดจะใช้วิธีเขียนบรรยายสรุป

5 การทำงานในระบบเครือข่าย

5.1 การสร้างเครือข่าย

เครือข่ายเป็นหน่วยกระทำ (agent) ในพื้นที่ที่ต้องการเก็บข้อมูล เครือข่ายหมายถึงคนในพื้นที่ที่จะร่วมทำงานในด้านการกระจายและรวบรวมแบบสอบถาม ให้ข้อคิดเห็นในเชิงรูปธรรมกับคณะวิจัย รวมไปถึงร่วมทำการวิเคราะห์เบื้องต้นกับแบบสอบถามที่ร่วมกันเก็บในพื้นที่ และอาจเป็นตัวแทนสะท้อนปรากฏการณ์ปัญหาในเรื่องที่กำลังศึกษา

การสร้างเครือข่ายของส่วนการผลิตระดับอนุบาลและประถมศึกษากลุ่มหนึ่ง กับส่วนการผลิตระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งมีความคล้ายคลึงกันอยู่ประการหนึ่งคือเครือข่ายจะเป็นผู้สอนที่จบจากสถาบันนั้น ๆ ที่รับผิดชอบโครงการวิจัยครั้งนี้ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

จะได้เครือข่ายที่จบจากสถาบันราชภัฏและทำงานในพื้นที่ที่เก็บข้อมูลเกือบทุกคน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ได้เครือข่ายที่มาจากพื้นที่ที่เก็บข้อมูลและจบปริญญาโทจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นความสัมพันธ์ของการเป็นศิษย์และครูระหว่างเครือข่ายและหัวหน้าคณะวิจัย หรือระหว่างเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกันอย่างชัดเจน

ในส่วนคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งดูแลส่วนการผลิตระดับอุดมศึกษาและส่วนการใช้จะมีลักษณะการสร้างเครือข่ายที่แตกต่างออกไป เครือข่ายบางคนดูแลส่วนการผลิตระดับอุดมศึกษาอย่างเดียว บางคนดูแลส่วนการผลิตอย่างเดียว และบางคนต้องดูแลทั้งส่วนการผลิตและส่วนการใช้ไปด้วย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ การมีสถาบันอุดมศึกษา การมีเขตแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และปัจจัยอื่น ๆ ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และเรื่องจำนวนเครือข่ายที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณด้วย อย่างไรก็ตาม การสร้างเครือข่ายของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่างไปจากของสองกลุ่มคณะทำงานที่ได้กล่าวไปแล้ว คือการสร้างเครือข่ายของคณะมนุษยศาสตร์อาศัยเพื่อนร่วมรุ่นที่กระจายอยู่ในพื้นที่ที่จะทำการเก็บข้อมูล ในพื้นที่ใดมีเพื่อนร่วมรุ่นที่อยู่ในสายปกครองก็ได้อาศัยเป็นผู้ประสานให้ได้บุคคลที่มีความเหมาะสมมาเป็นเครือข่าย เช่น ได้ประธานหอการค้าเป็นผู้จัดหาเครือข่ายดูแลการเก็บข้อมูลของส่วนการผลิต เป็นต้น หากพื้นที่ใดขาดเพื่อนร่วมรุ่นก็หาเพื่อนร่วมอาชีพมาเป็นเครือข่าย ดังนั้นในข้อต่อไปนี้จะแยกพูดถึงปัญหาในการหาเครือข่าย ปัญหาในการแจกแบบสอบถามในการเก็บแบบสอบถาม และการแก้ปัญหา

5.2 ปัญหาการทำงานแบบเครือข่าย

5.2.1 ปัญหาในการสร้างเครือข่าย

ในการสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมทำงานกับคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งดูแลรับผิดชอบในส่วนการผลิตในระดับอุดมศึกษา อันได้แก่แบบสอบถามชุด ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และส่วนการผลิต อันได้แก่แบบสอบถามชุด นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมรุ่นที่จบจากโรงเรียนเดียวกันบ้าง ที่จบจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บ้าง จำนวนหลายคนในหลายจังหวัด

ในการติดต่อสืบค้นหาตัวบุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายในครั้งแรกใช้วิธีสอบถามจากเพื่อนร่วมรุ่นถึงที่ทำงานและเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งเมื่อติดต่อไปเพื่อนร่วมรุ่นที่อยู่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ก็ได้ตอบรับเป็นเครือข่ายให้ทันทีทุกคน ในกรณีเพื่อนร่วมรุ่นเป็นระดับผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาก็ได้ให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำบุคลากรของสถาบันที่มีความรับผิดชอบและได้ช่วยประสานงานในเบื้องต้นให้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การหาเครือข่ายในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 8 แห่ง จึงสำเร็จไปได้อย่างรวดเร็ว 6 แห่ง อันได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏเชียงราย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ

สำหรับเครือข่ายในสถาบันระดับอุดมศึกษาอีก 2 แห่งที่เหลือ คือ วิทยาลัยโยนก และสถาบันราชภัฏลำปางนั้น ในตอนแรกได้ผู้ที่ตอบรับจะเป็นเครือข่าย 1 คน ซึ่งเป็นระดับผู้บริหารสถาบันและมีประสบการณ์ในการทำวิจัย แต่เมื่อถึงเวลาเริ่มทำงานจริงคือในตอนรับแบบสอบถามไปกระจายในพื้นที่ ปรากฏว่าเกิดปัญหาในเรื่องเงื่อนไขในการทำงาน กล่าวคือ ผู้ที่เสนอตัวเป็นเครือข่ายต้องการให้บรรจุชื่อของตนลงในโครงการวิจัยครั้งนี้ในฐานะเป็นผู้วิจัย ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ไม่สามารถรับได้ เพราะบุคคลที่เป็นเครือข่ายกับบุคคลที่ทำหน้าเป็นผู้วิจัยทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน นั้นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือการบรรจุชื่อคนเพิ่มเข้าไปในโครงการวิจัยในฐานะนักวิจัยจะกระทบกับคำตอบแทนซึ่งได้กำหนดจำนวนนักวิจัยไว้ในสัญญาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีเดียวกันนี้อีกข้อหนึ่งคือ ผู้ที่จะรับเป็นเครือข่ายไม่เห็นด้วยกับ “ค่าเก็บข้อมูลโดยเครือข่าย” (ในหมวดค่าจ้าง) ซึ่งจะมอบให้เครือข่าย 100 บาท ต่อแบบสอบถาม 1 ชุด และ “ค่าใช้จ่ายในการเก็บแบบสอบถาม” (ในหมวดค่าใช้จ่าย) ซึ่งจะมอบเป็นค่าสมนาคุณให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ชุดละ 20 บาท โดยให้เหตุผลว่าเป็นการใช้เงินวิจัยที่ไม่ถูกต้อง อาจจะถูกตรวจสอบจาก สตง ในภายหลังได้ จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินที่เตรียมให้เมื่อมีการรับแบบสอบถามและรับเงิน ดังนั้นจึงต้องหาเครือข่ายใหม่ในจังหวัดลำปาง

ปัญหาเรื่องของเครือข่ายอีกกรณีหนึ่งเกิดที่จังหวัดตาก ในจังหวัดนี้จะเป็นพื้นที่ของจุดเก็บข้อมูลในส่วนของการใช้ คือแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ในระหว่างเตรียมการได้มีการรวบรวมรายชื่อบุคคลที่คิดว่าจะเป็นเครือข่ายจากเว็บไซต์ของหอการค้าจังหวัดตาก จากการตรวจสอบรายชื่อกรรมการและสมาชิกของหอการค้าได้ความคิดว่า บุคคลที่จะเป็นเครือข่ายไม่ควรเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับบริหารหอการค้า แต่ควรเป็นระดับกรรมการหรือสมาชิกหอฯ ที่มีกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว อาทิเช่น กิจการโรงแรม ร้านอาหารของที่ระลึก กิจการนำเที่ยว ฯลฯ เมื่อได้หลักเกณฑ์ดังนี้แล้วจึงได้ติดต่อโดยทางโทรศัพท์กับเจ้าของร้านอาหารของที่ระลึกซึ่งเป็นกรรมการหอการค้า ในการติดต่อครั้งแรกนั้นได้รับการตอบรับด้วยความยินดีที่จะเป็นเครือข่ายให้ มีการนัดหมายกำหนดเวลาจะเดินทางไปพบหลายอาทิตย์ล่วงหน้า แต่เมื่อใกล้กำหนดเวลาจะเดินทางไปพบ ได้โทรติดต่อไปเพื่อยืนยันเรื่องการเดินทางอีกครั้ง กลับได้รับการปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา ทำให้เกิดความงุนงงในการปรับแผนและต้องหาเครือข่ายในจังหวัดนั้น ๆ ใหม่โดยรีบด่วน และผลของการปฏิเสธครั้งนี้ทำให้ต้องเลื่อนเวลาการไปพบเครือข่ายที่จังหวัดพิษณุโลกซึ่งเป็นเป้าหมายปลายทางของการเดินทางไปหาเครือข่ายในครั้งนั้นไปด้วย

วิธีการสร้างเครือข่ายของสถาบันราชภัฏในการทำวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้แตกต่างไปจากวิธีการของคณะมนุษยศาสตร์มากนัก จะต่างกันที่ตอนเริ่มต้นตรงที่หัวหน้าคณะวิจัยของสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ใช้วิธีติดต่อกับบุคคลในพื้นที่ที่ไม่มีการรู้จักกันมาก่อน หลังจากที่ติดต่อทราบตามอยู่หลายรายและได้รับการปฏิเสธในการให้ความร่วมมือ หัวหน้าคณะวิจัยจึงหันมาใช้วิธีหาเครือข่ายโดยอาศัยเพื่อนในพื้นที่ ซึ่งจากเพื่อนสู่เพื่อนทำให้ได้บุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายครบ

คณะศึกษาศาสตร์หาเครือข่ายได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้เพราะเครือข่ายที่หาได้เป็นลูกศิษย์ที่จบหรือกำลังเรียนระดับปริญญาโทที่คณะศึกษาศาสตร์ การขอความร่วมมือจากบุคคลที่รู้จักหรือมีความสัมพันธ์ในเชิงอาจารย์กับศิษย์ย่อมเป็นไปได้โดยสะดวก

5.2.2 ปัญหาแบบสอบถาม

ในการแจกแบบสอบถามมีทั้งแบบเดินทางไปหาเครือข่ายเพื่อมอบแบบสอบถามให้และแบบเรียกเครือข่ายให้มารับแบบสอบถามไป ทั้งนี้จะพิจารณาเรื่องความประหยัดและความสะดวกในการทำงานเป็นเกณฑ์ เนื่องจากเครือข่ายในแต่ละแห่งจะมีจำนวนและหน้าที่ไม่เหมือนกัน เครือข่ายที่จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 1 คนและที่จังหวัดเชียงรายจำนวน 1 คนจะมีหน้าที่ดูแลแบบสอบถามทั้งสองส่วนคือส่วนการผลิต และส่วนการใช้ ในขณะที่เครือข่ายในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวน 3 คน มีเพียงคนเดียวที่ดูแลแบบสอบถามทั้งสองส่วน ในขณะที่อีก 2 คนดูแลเฉพาะส่วนการผลิต เครือข่ายที่จังหวัดลำปางมี 2 คนดูแลแบบสอบถามในส่วนการผลิต ได้มีการเดินทางไปจังหวัดพิษณุโลกเพื่อมอบแบบสอบถามและได้แวะจังหวัดตากเพื่อมอบแบบสอบถามให้กับเครือข่ายที่ดูแลแบบสอบถามของส่วนการใช้พร้อมกันไปด้วย ส่วนเครือข่ายที่เหลือให้เดินทางมารับแบบสอบถามที่สถานที่ทำงานของโครงการคือคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในการรับมอบแบบสอบถาม หัวหน้าโครงการฯ จะเป็นผู้อธิบายจุดประสงค์ของการวิจัย รวมทั้งอธิบายคำถามในแบบสอบถามทุกข้อให้เครือข่ายได้รับทราบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเครือข่ายจะได้อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เข้าใจต่อไป แต่ในตอนที่ปฏิบัติจริงคือในตอนที่เราเครือข่ายนำแบบสอบถามไปแจกนั้น เครือข่ายไม่ได้ทำหน้าที่อธิบายแบบสอบถามตามที่ควรจะเป็น ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น เครือข่ายไม่ลงพื้นที่เอง แต่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นไปทำการแจกต่อ หรือเครือข่ายอาจออกไปแจกแบบสอบถามเอง แต่ผู้ได้รับแบบสอบถามไม่มีเวลาที่จะฟังคำอธิบายเกี่ยวกับแบบสอบถาม หรือถ้าผู้ที่ได้รับแบบสอบถามมีเวลาพอก็อาจจะไม่ให้ความสนใจต่อคำอธิบายแบบสอบถามของเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตามพบว่าแบบสอบถามที่ส่งกลับมานั้นมีข้อที่ต้องแก้ไขหลายแห่ง และแบบสอบถามจากจุดเก็บข้อมูลบางแห่งต้องส่งกลับไปที่เครือข่ายเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมเก็บครั้งของจำนวนชุดแบบสอบถามที่มอบให้ไป ก็มี

ปัญหาที่พบต่อไปคือความล่าช้าในการส่งแบบสอบถามคืน สาเหตุน่าจะมาจากความเอาใจใส่ในการเก็บแบบสอบถามของเครือข่ายมากกว่าที่จะมาจากจำนวนชุดแบบสอบถามที่มอบให้ไป ในตอนมอบแบบสอบถามได้ตกลงเรื่องเวลาดำหนดส่งคือภายในสี่อาทิตย์ แต่เครือข่ายที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนช้าที่สุดคือหลังจากได้แบบสอบถามไปแล้วสี่อาทิตย์ ได้แก่เครือข่ายสถาบันราชภัฏเชียงราย สาเหตุมาจากการที่เครือข่ายเป็นหัวหน้าสำนักศิลปวัฒนธรรมของสถาบันฯ มีทั้งงานบริหาร งานสอน การประชุมและมีงานวิจัยที่ค้างค้างอยู่ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนและเมื่อตรวจสอบดูความเรียบร้อยพบว่า มีข้อผิดพลาดมากมาย ต้องส่งแบบสอบถามกลับให้ไปแก้ไขใหม่เกือบครึ่ง ซึ่งทำให้เลยกำหนดเวลายิ่งขึ้นไปอีก เป็นต้น

ปัญหาต่อมาคือมีเพียงกรณีเดียว คือมีการนำเอาแบบสอบถามของผู้ตอบมาถ่ายเอกสารแล้วเปลี่ยนแปลงข้อมูลเฉพาะหน้าที่หนึ่งด้วยลายมือของตนเอง ซึ่งหน้าที่หนึ่งจะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ได้แบบสอบถามออกมาเป็น 2 ชุดที่ต่างกันแต่เพียงหน้าแรก การกระทำลักษณะนี้จะหาไม่พบถ้าจำนวนแบบสอบถามมีมาก หรือถ้าผู้ตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามไม่สังเกต หรือถ้าผู้ตรวจแบบสอบถามมีหลายคน โอกาสที่จะหลุดรอดสายตาจะมีมากขึ้น ดังนั้นผู้ตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามไม่ว่าจะเป็นคน ๆ เดียวหรือหลายคนก็ตาม ควรตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามทุก ๆ ชุด วิธีแก้ไขในกรณีนี้คือ แจ้งให้เครือข่ายทราบและส่งแบบสอบถามชุดใหม่ให้ไปแก้ไข

ปัญหาสุดท้ายที่พบเกี่ยวกับแบบสอบถามคือจำนวนแบบสอบถามที่ให้ผู้ประสานงานเครือข่ายนำไปมอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับจำนวนแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา สาเหตุหนึ่งมาจากการวางแผนจำนวนจุดเก็บข้อมูลกับสภาพความเป็นจริงนั้นไม่เหมือนกัน เช่นกรณีของแบบสอบถามระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่วางแผนไว้ 90 ชุดสำหรับผู้สอน แต่เก็บมาได้เพียง 80 ชุด เพราะในบางอำเภอที่เป็นจุดเก็บข้อมูลไม่มีโรงเรียนอนุบาล อีกสาเหตุหนึ่งมาจากการที่ผู้ประสานงานเครือข่ายอ้างว่าไม่สามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ จึงทำให้ตัวเลขของแบบสอบถามไม่ตรงกับตอนวางแผนหลักเกณฑ์ในการกระจายแบบสอบถาม

5.2.3 ปัญหาผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาที่น่าจะสำคัญที่สุดที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรงคือการขาดสำนึกและการไม่ให้ความสำคัญแก่แบบสอบถาม สังเกตได้อย่างรวดเร็วจากการทำเครื่องหมายถูกหรือกากบาทลงในตารางต่าง ๆ สันนิษฐานว่ามากกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ตั้งใจอ่านคำถามแต่ละข้อ เมื่อได้เริ่มต้นทำเครื่องหมายลงในตารางช่องใด ก็จะทำเครื่องหมายเป็นแนวตั้งลงมาโดยอัตโนมัติ เช่น ตารางมีช่องให้กาว่า มากที่สุด มาก ปานกลาง ฯลฯ จะพบคำตอบที่อยู่ในช่องเดียวกันมากกว่าครึ่ง บางคำถามที่มีตารางให้เติมตัวเลข ผู้ตอบแบบสอบถามที่ขาดสำนึกก็ยังใช้เครื่อง

หมายถูกหรือกากบาทต่อไปอีก แสดงให้เห็นถึงการขาดสำนึกและการไม่ให้ความสำคัญต่อแบบสอบถามอย่างชัดเจน

สถาบันราชภัฏเชียงใหม่และคณะศึกษาศาสตร์พบปัญหาในการตอบแบบสอบถามเพียงเล็กน้อย สถาบันราชภัฏเชียงใหม่พบการกรอกข้อมูลผิด โดยเอาจำนวนนักเรียนมาใส่ในช่องของจำนวนครู และเอาจำนวนครูไปใส่ในช่องของจำนวนนักเรียน ซึ่งเป็นความผิดพลาดที่เห็นได้ชัดเจน จึงได้จัดส่งแบบสอบถามที่มีข้อผิดพลาดนี้ให้ทางเครือข่ายนำกลับไปแก้ไข คณะศึกษาศาสตร์พบการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จึงส่งให้เครือข่ายไปแก้ไข

5.3 วิธีการแก้ปัญหา

5.3.1 การแก้ปัญหาคือหาเครือข่าย

ที่จังหวัดลำปางในช่วงแรกยังแก้ไขไม่ได้ มีนักวิจัยเสนอชื่อเจ้าหน้าที่งานธุรการในวิทยาลัยโยนกให้เป็นเครือข่าย แต่เนื่องจากการกระจายแบบสอบถามจะแจกไปตาม ผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน โดยเฉพาะการนำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารหรือผู้สอนเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงหน้าที่และตำแหน่งของผู้นำแบบสอบถามไปแจกด้วย ดังนั้น เพื่อความเหมาะสมกับภาระงานจึงไม่เลือกเอาเจ้าหน้าที่ธุรการเป็นเครือข่าย

แต่การแก้ปัญหาที่จังหวัดลำปางก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยใช้วิธีโทรไปที่ภาควิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยโยนก ขอดูติดต่อกับหัวหน้าภาควิชาฯ หรือผู้รับผิดชอบในขณะนั้น แล้วแจ้งเรื่องโครงการวิจัยพร้อมจุดประสงค์ของการโทรมาครั้งนี้ ซึ่งจากการส่งต่อให้พูดคุยกับบุคคลหลายคนทางโทรศัพท์ ในที่สุดก็ได้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นเครือข่ายในวิทยาลัยโยนก

ในจังหวัดลำปางยังมีอีก 1 สถาบันที่เป็นพื้นที่ของจุดเก็บข้อมูล คือ สถาบันราชภัฏลำปาง จากการเจรจาต่อรองกับเครือข่ายในวิทยาลัยโยนกให้ดูแลการกระจายแบบสอบถามในสถาบันราชภัฏลำปางให้ด้วย ปรากฏว่าเครือข่ายในวิทยาลัยโยนกไม่สามารถทำได้ด้วยเหตุผลว่าไม่มีพาหนะเดินทาง และตนเองขับรถไม่เป็น

ปัญหาการหาเครือข่ายในสถาบันราชภัฏลำปางแก้ไขได้อย่างรวดเร็วเมื่อปรึกษาปัญหานี้กับเครือข่ายในสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่น จึงได้รับคำแนะนำให้ติดต่ออาจารย์ที่รู้จักกันในสถาบันราชภัฏลำปาง เพราะร่วมงานกันในฐานะที่ต่างก็เป็นผู้อำนวยความสะดวกด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันทั้งสองแห่ง เมื่อติดต่อไปยังสถาบันราชภัฏลำปาง อ้างชื่อเครือข่ายที่สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ และบอกจุดประสงค์ของการติดต่อ ก็ได้รับการตอบรับเป็นเครือข่ายให้ด้วยความยินดี

ปัญหาเครือข่ายในจังหวัดตากได้รับการแก้ไขในเวลาอันรวดเร็วเช่นเดียวกัน อาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมรุ่นซึ่งปฏิบัติราชการเป็นผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการจังหวัดตากทำให้ได้ประธานหอการค้าของจังหวัดตากเป็นเครือข่าย ความคิดที่ว่าบุคคลที่จะมาเป็นเครือข่ายไม่ควร

มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ใหญ่โต เพราะจะไม่มีเวลาให้นั้น ไม่ใช่ความคิดที่ถูกต้องเสมอไป เพราะในกรณีของประธานหอการค้าจังหวัดตากซึ่งมีโรงแรมและกิจการหลายอย่างทั้งในตัวอำเภอเมืองตากและอำเภอแม่สอดเป็นกรณีตัวอย่างของเครือข่ายที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะมีบุคลากรที่จะช่วยดูแลรับผิดชอบแทนในเรื่องการกระจายและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม อีกทั้งการที่เครือข่ายเป็นที่รู้จักในพื้นที่ย่อมทำให้เกิดความเกรงใจในกลุ่มตัวอย่าง อันส่งผลให้การทำงานในพื้นที่จังหวัดตากเสร็จก่อนกลุ่มเครือข่ายทั้งหมดที่อยู่ในความดูแลของคณะมนุษย

5.3.2 การแก้ปัญหาผู้ตอบแบบสอบถาม

การแก้ไขปัญหาทำได้โดยการส่งกลับให้เครือข่ายสืบหาผู้ตอบแบบสอบถามคนเดิมให้ได้ แล้วให้ผู้ตอบแก้ไขให้เรียบร้อย ข้อมูลที่ได้รับการแก้ไขจะมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่หาคำตอบไม่ได้ แต่เชื่อว่าแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขให้ภาพที่มีความชัดเจนขึ้นกว่าเดิม

ตัวอย่างที่น่าสนใจตัวอย่างหนึ่งคือ กรณีของจังหวัดลำพูน เครือข่ายซึ่งเป็นอาจารย์อาวุโสของสถาบันแห่งหนึ่งในจังหวัดลำพูนนำแบบสอบถามไปที่โรงพยาบาลเพื่อขอมอบให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเป็นผู้ตอบ 1 ชุด ซึ่งเป็นชุดนายจ้าง และอีกหนึ่งชุดคือชุดลูกจ้างมอบให้ประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาลเป็นผู้ตอบ เมื่อถึงเวลาไปรับแบบสอบถามคืน พบว่าแบบสอบถามทั้งสองชุดกรอกโดยประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล ซึ่งในกรณีเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้อำนวยการให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์แล้วให้เจ้าหน้าที่กรอกให้ หรือเจ้าหน้าที่ทำงานแทนผู้อำนวยการทั้งหมดโดยผู้อำนวยการไม่มีส่วนรู้เห็นก็เป็นได้ จึงให้เครือข่ายตรวจสอบโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเครือข่ายมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่กรอกเองโดยพลการ

การแก้ไขปัญหาทำได้โดยการขอให้เครือข่ายแจ้งชื่อ เบอร์โทรศัพท์ และประวัติของผู้อำนวยการเท่าที่เครือข่ายซึ่งเป็นคนในพื้นที่ทราบ จากนั้นหัวหน้าโครงการฯ โทรติดต่อไปทางโรงพยาบาลเพื่อสอบถามเวลาว่างของผู้อำนวยการ สิ่งที่ควรกระทำในการติดต่อคือแจ้งจุดประสงค์ของการทำงานวิจัยครั้งนี้อย่างชัดเจนและชี้แจงถึงข้อมูลที่ตรวจพบในแบบสอบถามว่าอาจนำไปสู่ผลสรุปที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งอาจทำให้ภาพรวมของการใช้และความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคเหนือเป็นไปในอีกลักษณะหนึ่ง และอาจส่งผลกระทบต่อการวางนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนรับผิดชอบต่อไปในอนาคตได้ อนึ่ง การทราบประวัติและความเคลื่อนไหวของผู้อำนวยการในกรณีนี้ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับและอยู่ในสายตาของสังคมภาคเหนือ ทำให้ผู้อำนวยการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามใหม่เป็นอย่างดี

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลของส่วนการผลิตที่เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ ซึ่งได้มาจากผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา และการนำเสนอข้อมูลของส่วนการใช้ ซึ่งได้มาจากนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ลูกจ้าง/พนักงาน

การนำเสนอข้อมูลของส่วนการผลิตจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยนำข้อมูลของผู้บริหารทุกระดับมาจัดไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ตามด้วยกลุ่มข้อมูลของผู้สอน และกลุ่มข้อมูลของผู้เรียนตามลำดับ และการนำเสนอข้อมูลของส่วนการใช้จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยนำข้อมูลของนายจ้าง/หัวหน้างาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ จัดไว้เป็นกลุ่มหนึ่ง และตามด้วยกลุ่มข้อมูลของลูกจ้าง/พนักงาน โดยการนำเสนอจะเดินตามประเด็นคำถาม

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้บริหารระดับ
อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้บริหารมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) ประเภท/สังกัดของสถานศึกษา
- 2) ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน
- 3) ขนาดสถานศึกษา
- 4) จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศ
- 5) ลักษณะของผู้สอนภาษาต่างประเทศ
- 6) สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยเฉลี่ย)
- 7) สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)
- 8) คุณวุฒิผู้สอน
- 9) แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 10) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 11) นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ
- 12) ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 13) การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
- 14) การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอน
- 15) ความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศ
- 16) การพัฒนาศักยภาพผู้สอน
- 17) การปรับปรุงหลักสูตร
- 18) วิธีการรับผู้สอน
- 19) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ประเภท/สังกัด

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละข้อมูลผู้บริหาร ตามประเภท/สังกัด

ข้อมูลทั่วไป	โครงการย่อย						
ประเภท/สังกัด	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวะ	อุดม
รัฐบาล	12(70.6)	21(87.5)	16(94.1)	16(94.1)	16(94.1)	15(88.2)	6(75)
- โรงเรียน สังกัดกรมสามัญ	-	-	16(94.1)	15(88.2)	16(94.1)	15(88.2)	-
- วิทยาลัย สังกัดกรมอาชีว ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-
- สำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน	10(58.8)	20(83.3)	-	1(5.9)	-	-	-
- โรงเรียนขยายโอกาส	2(11.76)	1(4.16)	-	-	-	-	-
เอกชน	5(29.4)	3(12.5)	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	2(11.8)	2(25)
- องค์กร/มูลนิธิ	3(17.6)	2(8.3)	1(5.9)	1(5.9)	-	-	-
- ในกำกับของรัฐ	2(11.7)	1(4.16)	-	-	1(5.9)	2(11.8)	-

ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนระดับอนุบาลส่วนมากสังกัดรัฐบาล (คิดเป็นร้อยละ 70.6) แบ่งเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ 58.8) และโรงเรียนขยายโอกาส (ร้อยละ 11.76) เป็นเอกชน (คิดเป็นร้อยละ 29.4) อยู่ในรูปขององค์กร/มูลนิธิและในกำกับของรัฐ (ร้อยละ 17.6) และในกำกับของรัฐ (ร้อยละ 11.7) โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากสังกัดรัฐบาล (ร้อยละ 87.5) โดยแบ่งเป็นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ 83.3) และโรงเรียนขยายโอกาส (ร้อยละ 4.16) สังกัดเอกชน ร้อยละ 12.5 แบ่งออกโรงเรียนขององค์กร/มูลนิธิ ร้อยละ 17.6 และโรงเรียนในกำกับของรัฐ ร้อยละ 4.16

โรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 88 - 94) เป็นโรงเรียน/วิทยาลัยของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา/กรมอาชีวศึกษา

สถานบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 สังกัดรัฐบาล และร้อยละ 25 สังกัดเอกชน

2. ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละภาษาหลักที่ใช้ในการสอน

ข้อมูลทั่วไป	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีววะ	อุดม
อังกฤษ	9(52.9)	8(33.3)	17(100)	17(100)	17(100)	17(100)	8(100)
เยอรมัน	-	-	1(5.9)	1(5.9)	-	-	3(37.5)
จีน	-	1(4.2)	2(11.8)	-	4(23.5)	6(8.8)	6(75)
ฝรั่งเศส	-	-	9(52.9)	1(5.9)	1(5.9)	3(17.6)	5(62.5)
ญี่ปุ่น	-	-	3(17.6)	2(11.8)	1(5.9)	3(17.6)	8(100)
พม่า	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
เกาหลี	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
อาหรับ	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
เขมร	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
อินดี	-	-	-	-	-	-	1(12.5)
สเปน	-	-	-	-	-	-	1(12.5)

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนในทุกระดับการศึกษา ได้แก่ อังกฤษ ภาษาเยอรมันมีการสอนในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดกลาง และในระดับอุดมศึกษา ภาษาจีนมีสอนในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ในระดับอาชีวศึกษา และในระดับอุดมศึกษา ภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นมีสอนในทุกขนาดโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในระดับอาชีวศึกษา และในระดับอุดมศึกษา ภาษาพม่า ภาษาเกาหลี ภาษาอาหรับ ภาษาเขมร ภาษาอินดี ภาษาสเปนมีสอนในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น

3. ขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละขนาดสถานศึกษา

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวฯ	อุดม
ขนาดเล็ก	3(17.7)	8(33.3)	-	3(17.6)	16(94.1)	5(29.4)	-
ขนาดกลาง	6(35.3)	10(41.7)	-	14(82.4)	1(5.9)	2(11.8)	-
ขนาดใหญ่	8(47)	6(25)	4(23.5)	-	-	2(11.8)	-
ขนาดใหญ่พิเศษ	-	-	13(76.5)	-	-	8(47.1)	8(100)*

* สำหรับขนาดของระดับอุดมศึกษาทั้ง 8 แห่งไม่ได้อยู่ในกรอบของคำถาม แต่เพื่อให้ตารางแสดงข้อมูลของประเด็นคำถามมีรูปแบบเดียวกันจึงบรรจุขนาดสถาบันระดับอุดมศึกษาเอาไว้ที่ ขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละสถานศึกษา การกำหนดขนาดของสถานศึกษามีความลักลั่นกัน ผู้วิจัยในระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่ได้กำหนดขนาดด้วยตัวเลข แต่ให้ผู้ประสานงานเครือข่ายตัดสินใจเอาเองว่าโรงเรียนใดเป็นขนาดใด ผู้วิจัยในระดับมัธยมและอาชีวศึกษาได้กำหนดขนาดสถานศึกษาเอาไว้ดังนี้

ขนาดเล็ก = 500 – 1,000 คน

ขนาดกลาง = 1,001 – 1,500 คน

ขนาดใหญ่ = 1,501 – 2,000 คน

ขนาดใหญ่พิเศษ = 2,001 คนขึ้นไป

โรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่จะเป็นขนาดใหญ่ (ร้อยละ 47) โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.7) จะเป็นขนาดใหญ่ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 76.5 จะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนมัธยมขนาดกลางร้อยละ 82.4 จะเป็นโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กร้อยละ 94.1 จะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 47.1 จะเป็นวิทยาลัยขนาดใหญ่พิเศษ สถาบันอุดมศึกษาร้อยละ 100 จะเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

4. จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศ
5. ลักษณะผู้สอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวนโรงเรียน ค่าเฉลี่ยผู้สอนต่อโรงเรียน จำแนกตามการเป็นคนไทย ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา และชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา

ข้อมูลทั่วไป	อนุบาลและประถมศึกษา					
จำนวนและลักษณะผู้สอนภาษาต่างประเทศ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา		ชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา	
	อนุบาล	ประถม	อนุบาล	ประถม	อนุบาล	ประถม
จำนวนผู้สอน	50	122	3	2	2	9
จำนวนโรงเรียน	14	24	2	3	1	2
เฉลี่ยผู้สอนต่อโรงเรียน	3	5	1-2	1	1-2	4

ตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา มีผู้สอนที่เป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาและชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยเฉลี่ยมีผู้สอนในระดับอนุบาลที่เป็นชาวไทย 3 คนต่อโรงเรียน เป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา 1 – 2 คนต่อโรงเรียน และไม่ใช่เจ้าของภาษา 1 – 2 คนต่อโรงเรียนเช่นเดียวกัน

ในระดับประถมศึกษา มีผู้สอนที่เป็นชาวไทย เฉลี่ย 5 คนต่อโรงเรียน ผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาเฉลี่ย 1 คนต่อโรงเรียน และไม่ใช่เจ้าของภาษาเฉลี่ย 4 คนต่อโรงเรียน

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ระดับมัธยมและอาชีวศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษาใหญ่	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ เจ้าของภาษา	ชาวต่างประเทศ ไม่ใช่เจ้าของภาษา
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	2 (11.8)	8 (47.1)	-
- 10-17 คน	6 (35.3)	-	-
- 18-25 คน	6 (35.3)	-	-
- 26 คนขึ้นไป	3 (17.6)	-	-
ระดับมัธยมศึกษากลาง			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	15 (88.2)	1 (5.9)	1 (5.9)
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	-	-	-
ระดับมัธยมศึกษาเล็ก			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	16 (94.1)	2 (11.8)	-
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	-	-	-
ระดับอาชีวศึกษา			
จำนวนผู้สอน			
- 2-9 คน	15 (88.2)	3 (17.6)	-
- 10-17 คน	1 (5.9)	-	-
- 18-25 คน	-	-	-
- 26 คนขึ้นไป	1 (5.9)	-	-

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาจะเป็นชาวไทยเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนผู้สอนตั้งแต่ 2 – 26 คนขึ้นไปในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 2 – 17 คนในโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนตั้งแต่ 2 – 17 คนในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้สอนชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาจะมีสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

ในระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีผู้สอนชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาอยู่บ้าง แต่มีจำนวนน้อย

6. สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 22 สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน(โดยเฉลี่ย)

สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยมเล็ก	อาชีววะ	อุดม
ภาษาอังกฤษ	1 : 50	1 : 31	1 : 50	1 : 45	1 : 45	1 : 45	-
ภาษาเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาจีน	-	1 : 37	1 : 45	-	-	1 : 45	-
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	1 : 45	-	-	-	-
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	1 : 45	-	-	-	-

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนผู้สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาอยู่ที่ 1 : 45 ถึง 1 : 50 ในขณะที่สัดส่วนผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาอยู่ที่ 1 : 31

สัดส่วนผู้สอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาอยู่ที่ 1 : 37 ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ และในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ 1 : 45

สัดส่วนผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ที่ 1 : 45 เท่ากัน

7. สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละสัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน (โดยละเอียด)

สัดส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวฯ (N=17)	อุดม
ภาษาอังกฤษ							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	-	5(31.3)	2(11.8)	-
- 30-39 คน	-	22(91.6)	-	2(12.5)	2(12.5)	1(5.9)	-
- 40-49 คน	-	-	6(35.3)	14(87.5)	9(56.3)	11(64.7)	-
- 50 คนขึ้นไป	17(100)	-	11(64.7)	-	-	2(11.8)	-
ภาษาฝรั่งเศส							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	1(6.3)	-	-	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	7(41.2)	1(6.3)	-	-	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	4(23.5)	-	-	1(5.9)	-
ภาษาเยอรมัน							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	1(5.9)	-	-	1(5.9)	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาจีน							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	-	-	-	-	-
- 30-39 คน	-	2(8.3)	-	-	-	-	-
- 40-49 คน	-	-	2(11.8)	-	-	4(23.5)	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	1(5.9)	-
ภาษาญี่ปุ่น							
- น้อยกว่า 30 คน	-	-	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	1(5.9)	-
- 30-39 คน	-	-	-	-	-	1(5.9)	-
- 40-49 คน	-	-	3(17.6)	-	-	1(5.9)	-
- 50 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	1(5.9)	-

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนระดับอนุบาล มีผู้เรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 50 คน ต่อห้อง ร้อยละ 100 โรงเรียนระดับประถมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 30 – 39 คน ต่อห้อง ร้อยละ 91.6 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้องร้อยละ 8.3

โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 64.7 มีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 35.3 วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 41.2 มีผู้เรียน 50 คนขึ้นไป ร้อยละ 23.5 วิชาภาษาเยอรมันมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 11.8 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 17.6 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

โรงเรียนมัธยมขนาดกลางร้อยละ 87.5 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 12.5 มีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องและน้อยกว่า 30 คนต่อห้อง ร้อยละ 6.3 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

โรงเรียนมัธยมขนาดเล็กร้อยละ 56.3 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 31.3 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้อง และร้อยละ 12.5 มีผู้เรียน 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9

ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 64.7 วิชาภาษาอังกฤษมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้อง ร้อยละ 11.8 มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องและ 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 5.9 มีผู้เรียนต่อห้อง 30 – 39 คนต่อห้อง วิชาภาษาฝรั่งเศสมีผู้เรียนตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต่อห้อง ร้อยละ 5.9 วิชาภาษาเยอรมันมีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คนต่อห้องร้อยละ 5.9 วิชาภาษาจีนมีผู้เรียน 40 – 49 คนต่อห้องร้อยละ 23.5 มีผู้เรียน 50 คนขึ้นไปร้อยละ 5.9 วิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนต่อห้องทุกขนาดร้อยละ 5.9 เท่ากัน

8. คุณวุฒิผู้สอน

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละคุณวุฒิผู้สอน

คุณวุฒิผู้สอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N = 80)	ประถม (N = 115)	มัธยม ใหญ่ (N = 36)	มัธยม กลาง (N = 47)	มัธยมเล็ก (N = 49)	อาชีว (N = 29)	อุดม (N=52)
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	12(15.0)	5(4.3)	-	-	7(14.3)	-	-
- ปริญญาตรี	60(75.0)	100(87.0)	26(72.2)	39(83)	32(65.3)	18(62.1)	52(100)
- ปริญญาโท	4(5.0)	10(8.7)	10(27.8)	7(14.9)	10(20.4)	11(37.9)	40(76.9)
- ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	5(9.62)
- อื่น ๆ (ม.6, ป.กศ.)	4(5.0)	-	-	-	-	-	-
วิชาเอก(ตรี)							
- จบตรงสาขา	9(11.3)	18(15.7)	29(80.6)	43(91.5)	38(77.6)	26(89.7)	49(94.2)
- จบไม่ตรงสาขา	91(88.7)	82(84.3)	8(22.2)	3(6.4)	11(22.4)	3(10.4)	3(5.8)
วิชาเอก(โท)							N=41
- จบตรงสาขา	-	-	-	-	-	-	39(95.1)
- จบไม่ตรงสาขา	-	-	-	-	-	-	2(4.9)

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในทุกระดับจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 62.1 – 100 ในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 5 – 8.7 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 14.9 – 27.8 ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 37.9 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 76.9 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาเท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 9.62)

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาเอกตรงกับภาษาเป้าหมายที่สอนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่มีร้อยละ 11.3 – 15.7 ในระดับมัธยมศึกษาที่มีร้อยละ 77.6 – 91.5 ในระดับอาชีวศึกษามีร้อยละ 89.7 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 94.2

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและวิชาเอกตรงกับภาษาเป้าหมายที่สอนพบในระดับอุดมศึกษาเท่านั้นและมีจำนวนร้อยละ 95.1

9. แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ

แหล่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่ส่งเสริม การสอนภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวะ (N=17)	อุดม (N=8)
ห้องสมุดของโรงเรียน	16(94.1)	24(100)	17(100)	17(100)	16(94.1)	16(94.1)	8(100)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา อังกฤษ	-	-	12(70.6)	12(70.6)	12(70.6)	8(47.1)	8(100)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส	-	-	1(5.9)	-	-	-	4(50.0)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา เยอรมัน	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาจีน	-	-	-	-	-	-	6(75.0)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา ญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	5(62.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษา พม่า	-	-	-	-	-	-	3(37.5)
ห้องสมุดของหมวดวิชา/ สาขาวิชา/ภาควิชาภาษาอื่น ดี-บาลี-สันสกฤต	-	-	-	-	-	-	1(12.5)

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของสถานศึกษาทุกระดับให้คำตอบว่ามีแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาของตนที่เป็นห้องสมุดร้อยละ 100 ที่เป็นห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาร้อยละ 47.1 – 100 ห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสมีพบร้อยละ 5.9 ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ระดับมัธยมศึกษา และร้อยละ 50 ในระดับอุดมศึกษา ห้องสมุดของหมวดวิชา/ภาควิชา/สาขาวิชาภาษาอื่นๆ ที่พบในระดับอุดมศึกษาได้แก่ ภาษาเยอรมันร้อยละ 37.5 ภาษาจีนร้อยละ 75 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 62.5 ภาษาพม่าร้อยละ 37.5 และภาษาฮินดี-บาลี-สันสกฤต ร้อยละ 12.5

10. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการสอนภาษาต่างประเทศ	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวฯ (N=17)	อุดม (N=8)
เครื่องคอมพิวเตอร์							
- ไม่มี	-	-	6(35.3)	3(17.6)	5(29.4)	3(17.6)	-
- น้อยกว่า 40 เครื่อง	-	-	6(35.3)	9(52.9)	11(64.7)	8(47.1)	-
- 40-199 เครื่อง	15(88.2)	24(100)	5(29.4)	5(29.4)	1(5.9)	4(23.5)	-
- 200 เครื่องขึ้นไป	-	-	-	-	-	2(11.8)	-
ห้องปฏิบัติการทางภาษา							
- ไม่มี	-	-	4(23.5)	2(11.8)	6(35.3)	2(11.8)	-
- น้อยกว่า 40 เครื่อง	-	-	2(11.8)	4(23.5)	3(17.6)	10(58.8)	-
- 40-99 เครื่อง	13(76.5)	24(100)	9(52.9)	11(64.7)	7(41.7)	5(29.4)	-
- 100 เครื่องขึ้นไป	-	-	2(11.8)	-	1(5.9)	-	8(100)*
ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง							
- ไม่มี	-	-	6(35.3)	16(94.1)	16(94.1)	5(29.4)	2(25.0)
- 1 ศูนย์	-	-	9(52.9)	1(5.9)	1(5.9)	12(70.6)	-
- มากกว่า 1 ศูนย์	2(11.8)	24(100)	2(11.8)	-	-	-	-
- อื่น ๆ เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต, วีดีทัศน์	1(5.8)	4(16.7)	-	-	-	-	-
ระบบอินเทอร์เน็ต							
- มี	-	-	-	-	-	-	8(100)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-
ซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่างประเทศ							
- มี	-	-	-	-	-	-	5(62.5)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	3(37.5)

* สถาบันอุดมศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษามีระหว่าง 32-200 เครื่อง แล้วแต่ขนาดของสถาบัน

ตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า สถาบันการศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่าไม่มี ในระดับอนุบาล
ศึกษาและประถมศึกษา ร้อยละ 88.2 – 100 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 40 – 99 เครื่อง ในระดับ
มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 35.3 – 64.7 มีเครื่องคอมพิวเตอร์น้อยกว่า 40 เครื่อง

สำหรับห้องปฏิบัติการทางภาษา ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 76.5 – 100 มี
40 – 99 เครื่อง ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 41.7 – 64.7 มี 40 – 99 เครื่อง ในระดับอาชีวศึกษา
ร้อยละ 58.8 มีเครื่องในห้องปฏิบัติการทางภาษาน้อยกว่า 40 เครื่อง ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ
100 มีเครื่องตั้งแต่ 32 – 100 เครื่องขึ้นไป

ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับอนุบาลร้อยละ 11.8 มีมากกว่า 1 ศูนย์ ระดับประถม
ร้อยละ 100 มีมากกว่า 1 ศูนย์ ในระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ร้อยละ 52.9 มี 1 ศูนย์ มัธยมศึกษากลาง
และขนาดเล็กร้อยละ 94.1 ไม่มีศูนย์ ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 70.6 มี 1 ศูนย์ ในระดับอุดม
ศึกษาร้อยละ 25 ไม่มีศูนย์

ระบบอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 100 มีใช้ ซอฟต์แวร์การสอนภาษาต่าง
ประเทศร้อยละ 62.5 มีใช้

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 27 แสดงร้อยละข้อมูลนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในระดับต่าง ๆ

นโยบายการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม
- ตามแผนการศึกษาภาค บังคับของหลักสูตร	15(88.2)	23(95.8)	17(100)	17(100)	17(100)	17(100)	-
- ตามความต้องการของนัก เรียน	10(58.2)	12(50)	15(88.2)	13(76.5)	10(58.8)	7(41.2)	-
- ตามความต้องการของผู้ป ครอง	12(70.6)	14(58.3)	10(58.8)	3(17.6)	7(41.2)	2(11.8)	-
- ตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน	-	2(8.3)	4(23.5)	3(17.6)	4(23.5)	10(58.8)	-
- อื่น ๆ (ตามแนวโน้มของ สังคมและความต้องการของ คณะกรรมการสถานศึกษา)	2(11.8)	2(8.3)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาดังแต่ระดับอนุบาลจนถึงอาชีวศึกษาจัดแผนการสอนตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรร้อยละ 88.2 – 100

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของนักเรียนพบในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 50 – 58.2 ในระดับประถมศึกษาพบร้อยละ 58.8 – 88.2 ในระดับอาชีวศึกษาพบร้อยละ 41.2

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของผู้ปกครองพบในระดับอนุบาลร้อยละ 70.6 ในระดับประถมศึกษาร้อยละ 58.3 ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 17.6 – 58.8 ในระดับอาชีวศึกษา 11.8

การจัดแผนการศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานพบในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 8.3 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 17.6 – 23.5 ในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8

2. ความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ
3. การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
4. การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอน
5. ความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศ
6. การพัฒนาศักยภาพผู้สอน

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศและการพัฒนาศักยภาพผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
หาข้อมูลความต้องการเรียน ภาษาต่างประเทศของผู้ เรียน							
- มี	12(70.6)	18(75.0)	14(82.4)	10(58.8)	13(76.5)	8(47.1)	8(100)
- ไม่มี	5(29.4)	6(25.0)	3(17.6)	7(41.2)	4(23.5)	9(52.9)	-
การพัฒนาศักยภาพของผู้ เรียนภาษาต่างประเทศ							
- มี	13(76.5)	19(79.2)	16(94.1)	12(70.6)	17(100)	13(76.5)	-
- ไม่มี	4(23.5)	5(20.8)	1(5.9)	5(29.4)	-	4(23.5)	-
การจัดสรรงบประมาณด้าน การเรียนการสอนภาษาต่าง ประเทศ							
- มี	7(41.2)	12(50.0)	17(100)	14(82.4)	17(100)	16(94.1)	7(87.5)
- ไม่มี	10(58.8)	12(50.0)	-	3(17.6)	-	1(5.9)	1(12.5)

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ							
- มี	-	-	-	-	-	-	8(100)
- ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-
พัฒนาศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศ							
- ฝึกอบรม	14(82.4)	22(91.6)	14(82.4)	14(82.4)	14(82.4)	15(88.2)	-
- ดูงานทั้งในและต่างประเทศ	3(17.7)	6(25)	-	-	-	-	-
- ดูงานต่างประเทศ	-	-	5(29.4)	2(11.8)	1(5.9)	-	-
- ดูงานในประเทศ	-	-	8(47.1)	5(29.4)	5(29.4)	1(5.9)	-
- ฝึกอบรม/ดูงาน	-	-	-	-	-	-	7(87.5)
- เข้าร่วมประชุม/สัมมนา	8(47.1)	14(58.3)	15(88.2)	13(76.5)	13(76.5)	11(64.7)	6(75.0)
- ศึกษาต่อ	7(41.2)	4(16.6)	15(88.2)	12(70.6)	10(58.8)	8(47.1)	7(87.5)
- อื่น ๆ	-	1(4.16)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ในสถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนร้อยละ 58.8 – 84.2 ยกเว้นในระดับอาชีวศึกษาไม่มีการหาข้อมูลความต้องการฯ ร้อยละ 52.9 ทุกสถาบันการศึกษามีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ สำหรับการจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศพบว่าเฉพาะในระดับอนุบาลและประถมศึกษาไม่มีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 50 – 58.8

ในระดับอุดมศึกษามีความร่วมมือกับรัฐบาล/หน่วยงานต่างประเทศเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศร้อยละ 100

สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการส่งไปฝึกอบรม/ดูงาน ส่งเข้าร่วมประชุม/สัมมนา ส่งไปศึกษาต่อ

7. การปรับปรุงหลักสูตร

ตารางที่ 29 แสดงร้อยละการปรับปรุงหลักสูตร

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
การปรับปรุงหลักสูตร	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีวฯ (N=17)	อุดม (N=8)
- มากกว่า 1 ครั้ง/ปี						7.7	
- 1 ปี/ครั้ง	36.4	79.2	86.7	83.3	80.0	76.9	25.0
- 2 ปี/ครั้ง			13.3	16.7	20.0	15.4	
- 3 ปี/ครั้ง							12.0
- 4 ปี/ครั้ง							25.0
- ไม่ระบุ							37.5

ตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า การปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี/ครั้ง ได้แก่โรงเรียนระดับอนุบาลร้อยละ 36.4 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 79.2 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 80 – 86.7 และระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 25 และ การปรับปรุงหลักสูตร 3ปี/ครั้ง และ 4 ปี/ครั้ง ได้แก่ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 12 และ ร้อยละ 25 ตามลำดับ

8. วิธีการรับผู้สอน

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละวิธีการรับผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
วิธีการรับผู้สอนภาษาต่างประเทศ							
- จากบัญชีรายชื่อที่กรม สามัญศึกษา/กรมอาชีว ศึกษาคัดเลือกไว้	1(5.8)	8(33.3)	11(64.7)	15(88.2)	15(88.2)	8(47.1)	-
- สอบคัดเลือก	4(23.5)	2(8.3)	9(52.9)	5(29.4)	7(41.2)	11(64.7)	-
- สอบสัมภาษณ์	7(41.2)	8(33.3)	5(29.4)	7(41.2)	6(35.3)	12(70.6)	-
- ผลการเรียน	4(23.5)	3(12.5)	3(17.6)	2(11.8)	3(17.6)	7(41.2)	-
- ประวัติส่วนตัว	6(35.3)	7(29.1)	6(35.3)	2(11.8)	3(17.6)	7(41.2)	-
- รับโอน	-	-	-	-	-	2(11.8)	-
- อื่นๆ	7(41.2)	7(29.1)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า การรับผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับอนุบาลจะมาจากการสอบสัมภาษณ์และอื่นๆ เช่น การทดสอบการสอน การย้ายเข้าออกประจำปี ร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่ จากประวัติส่วนตัว ร้อยละ 35.3 จากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 5.8

การรับผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาจะมาจากการสอบสัมภาษณ์และจากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 33.3 จากประวัติส่วนตัวและอื่นๆ เช่น การทดสอบการสอน การย้ายเข้าออกประจำปี ร้อยละ 29.1

ในระดับมัธยมศึกษาจะมาจากบัญชีรายชื่อ เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 64.7 – 88.2 ในมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ เป็นการสอบคัดเลือกร้อยละ 52.9 ดูประวัติส่วนตัวร้อยละ 35.3 การสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 29.4 ในมัธยมศึกษาขนาดกลางเป็นการสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่การสอบคัดเลือกร้อยละ 29.4 ในมัธยมศึกษาขนาดเล็กเป็นการสอบคัดเลือก 41.2 รองลงมาเป็นการสอบสัมภาษณ์ร้อยละ 35.3

ในระดับอาชีวศึกษาจะมาจากการสอบสัมภาษณ์เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.6 รองลงมาได้แก่ การสอบคัดเลือกร้อยละ 64.7 จากบัญชีรายชื่อ ร้อยละ 47.1

9. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=17)	ประถม (N=24)	มัธยม ใหญ่ (N=17)	มัธยม กลาง (N=17)	มัธยม เล็ก (N=17)	อาชีว (N=17)	อุดม (N=8)
ปัญหาในการจัดการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศ							
- ผู้สอนไม่เพียงพอ	11(64.7)	14(58.3)	10(58.8)	10(58.8)	9(52.9)	9(52.9)	-
- ผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่ สำเร็จการศึกษา	10(58.8)	20(83.3)	3(17.6)	1(5.9)	3(17.6)	3(17.6)	-
- ผู้สอนมีภาระงานมากเกินไป	11(64.7)	14(58.3)	14(82.4)	17(100)	16(94.1)	11(64.7)	-
- จำนวนนักเรียนต่อห้อง เรียนมากเกินไป	9(52.9)	10(41.6)	14(82.4)	10(58.8)	4(23.5)	10(58.8)	-
- ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่ สนับสนุนการเรียนภาษา ต่างประเทศ	15(88.2)	19(79.1)	11(64.7)	17(100)	14(82.4)	13(76.4)	-
นักเรียนขาดการฝึกฝนนอก ชั้นเรียน	11(64.7)	17(70.8)	15(88.2)	16(94.1)	16(94.1)	14(82.4)	-
นักเรียนไม่กล้าแสดงออก	8(47.1)	11(45.8)	14(82.4)	14(82.4)	14(82.4)	17(100)	-
งบประมาณมีไม่เพียงพอ	-	-	8(47.1)	10(58.8)	11(64.7)	7(41.2)	-
อื่น ๆ	-	4(16.6)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้สอนไม่เพียงพอตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 52.9 – 64.7 ผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษามากในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 58.8 - 83.3 ในระดับมัธยมศึกษาพบร้อยละ 5.9 – 17.6 ในระดับอาชีวศึกษาพบร้อยละ 17.6

ปัญหาผู้สอนมีภาระงานมากเกินไปพบในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.3 – 64.7 ในระดับมัธยมศึกษาพบร้อยละ 82.4 – 100 ในระดับอาชีวศึกษา 64.7

ปัญหาจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนมากเกินไปพบในระดับอนุบาลและประถมศึกษาร้อยละ 41.6 – 52.9 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 82.4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ร้อยละ 23.5 – 58.8 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 เท่ากัน

ปัญหาการขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับอนุบาล และประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 79.1 – 88.2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางร้อยละ 100 ในโรงเรียน มัธยมศึกษาใหญ่และขนาดเล็กอยู่ที่ร้อยละ 64.7 – 82.4 ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ 76.4

ปัญหานักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 64.7 – 70.8 ในระดับโรงเรียนมัธยมอยู่ที่ 88.2 – 94.1 ในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 82.4

ปัญหานักเรียนไม่กล้าแสดงออกในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 45.8 – 47.1 ในระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 82.4 และในระดับอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 100

ปัญหางบประมาณมีไม่เพียงพอในระดับมัธยมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 47.1 – 64.7 ในระดับอา ชิวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 41.2

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้จากผู้สอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากผู้สอนมีรายละเอียดของประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ
- 4) ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ ระดับอุดมศึกษา
- 5) ระดับชั้นที่สอน
- 6) เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน
- 7) ความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 8) เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษาถนัด
- 9) ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย
- 10) การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ
- 11) ภาระงานโดยรวม
- 12) ภาระการสอน
- 13) ประสบการณ์การสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา
 - 13.1 ประสบการณ์การสอนวิชาเอก/โท
 - 13.2 ประสบการณ์การสอนวิชาพื้นฐาน
 - 13.3 ประสบการณ์การสอนวิชาเลือกเสรี
- 14) ประสบการณ์การใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ
- 15) ภาระงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน
- 16) การผลิตผลงานทางวิชาการ
- 17) ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา
- 18) หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย
- 19) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอน
- 20) ความเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
- 21) ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร
- 22) ความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน
- 23) การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
- 24) การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ
- 25) การใช้เครื่องมือวัดผล
- 26) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

- 27) กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายระดับอุดมศึกษา
- 28) การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ
- 29) การปรับปรุงหลักสูตร
- 30) เนื้อหา/ทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ วัฒนธรรม
- 31) การเน้นเนื้อหา/ทักษะระดับปริญญาตรี
- 32) การเน้นเนื้อหา/ทักษะระดับปริญญาโท
- 33) เหตุผลการเลือกสอนภาษาเป้าหมาย
- 34) ความพึงพอใจในการเป็นผู้สอนภาษาเป้าหมาย
- 35) โอกาสใช้ภาษาเป้าหมาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ประสบการณ์การสอนภาษา
เป้าหมาย

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
เพศ							
ชาย	1(1.3)	26(22.6)	2(3.92)	8(15.69)	12(23.53)	8(23.53)	11(21.15)
หญิง	79(98.7)	89(77.4)	48(94.12)	43(84.31)	39(76.47)	26(76.47)	40(76.92)
ไม่ระบุ	-	-	1(1.96)	-	-	-	1(1.92)
อายุ							
21 – 30 ปี	27(33.75)	18(15.65)	2(3.92)	13(25.49)	9(17.65)	11(32.35)	18(34.6)
31 – 40 ปี	17(21.25)	21(18.26)	10(19.61)	19(37.25)	25(49.02)	8(23.53)	13(25.0)
มากกว่า 40 ปี	36(45.00)	76(60.08)	39(76.47)	19(37.25)	17(33.33)	15(44.12)	21(40.4)
ประสบการณ์ การสอนภาษา ต่างประเทศ							
น้อยกว่า 1 ปี			3(5.88)	3(5.88)	4(7.84)	2(5.88)	
1 – 5 ปี			-	8(15.69)	5(9.80)	10(29.41)	
6 – 10 ปี			4(7.84)	12(23.53)	15(29.41)	4(11.76)	
มากกว่า 10 ปี			44(86.28)	28(54.90)	27(52.94)	18(52.94)	

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ประสบการณ์การ อยู่ต่างประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
- ไม่เคยมีประสบการณ์	69(86.25)	107(93.04)	27(52.94)	48(94.12)	46(90.20)	29(85.29)	-
- ประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษ	-	2(1.73)	15(29.41)	2(3.92)	3(5.88)	3(8.82)	-
- ประเทศอื่น ๆ	-	6(5.21)	9(17.65)	1(1.96)	2(3.92)	2(5.88)	-
จุดประสงค์ในการ อยู่ต่างประเทศ			(N=24)	(N=3)	(N=5)	(N=5)	
อยู่กับครอบครัว							
- 1 ปี	-	-	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
- 3 ปี	-	-	2(8.33)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
ศึกษาต่อ							
- 1 – 1 ปี 5 เดือน	-	-	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
- 1 ปี 5 เดือน – 2 ปี	-	1(0.86)	2(8.33)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
ฝึกอบรม							
- 14 – 30 วัน	-	-	4(16.67)	-	1(20.00)	1(20.00)	-
- 30 – 60 วัน	-	1(0.86)	3(12.50)	-	1(20.00)	-	-
- มากกว่า 60 วัน	-	-	7(29.17)	-	-	1(20.00)	-
ดูงาน							
- 5 – 15 วัน	-	3(2.60)	1(4.17)	2(66.67)	1(20.00)	1(20.00)	-
- 16 – 30 วัน	-	-	10(41.67)	-	2(40.00)	-	-
- มากกว่า 30 วัน	-	-	2(8.33)	1(33.33)	-	-	-
ท่องเที่ยว							
1 – 15 วัน	-	3(2.60)	1(4.17)	-	-	2(40.00)	-
16 – 20 วัน	-	-	1(4.17)	-	-	-	-

ตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า เพศของผู้สอนในทุกระดับการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงเป็นส่วนใหญ่ คือ ตั้งแต่ร้อยละ 76.5 ถึง 98.7 อายุส่วนใหญ่ของผู้สอนอยู่ที่มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.12 ถึง 76.47 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49.2) อายุระหว่าง 31-40 ปี ผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.61) อายุระหว่าง 21-30 ปี สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ขนาดกลาง อายุระหว่าง 31-40 ปี และ 40 ปี ขึ้นไป มีจำนวนร้อยละเท่ากัน คือ 37.25

ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ของผู้สอนระดับมัธยมศึกษา มีมากกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยเป็นผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 86.28 ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 52.94 – 54.90

ผู้สอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และอาชีวศึกษาร้อยละ 85.29 – 94.12 ผู้สอนมัธยมศึกษาใหญ่ร้อยละ 52.94 ไม่มีประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศ

ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ มีจำนวนน้อย คือระหว่างร้อยละ 1.96 – 5.88 ในผู้สอนระดับประถม มัธยมขนาดกลาง ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษา ในผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 17.65

จุดประสงค์ของการอยู่ต่างประเทศเป็นการอยู่กับครอบครัว ระยะเวลา 1 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 40 ระยะเวลา 3 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 8.33 ขนาดเล็กและอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน

การศึกษาระยะเวลา 1 ปี – 1 ปี 5 เดือน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 40 การศึกษาระยะเวลา 1 ปี 5 เดือน ถึง 2 ปี ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ 8.33 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน

ฝึกอบรมระยะเวลา 14 – 30 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 16.67 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน ระยะเวลา 30 – 60 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 12.50 ขนาดเล็กร้อยละ 20 ฝึกอบรมระยะเวลามากกว่า 60 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 29.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 20

ดูงานระยะเวลา 5 – 15 วัน ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 2.60 ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 ขนาดกลางร้อยละ 66.67 ขนาดเล็ก และอาชีวศึกษาร้อยละ 20 เท่ากัน ดูงานระยะเวลา 16 – 30 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 41.67 ขนาดเล็กร้อยละ 40 ดูงานระยะเวลามากกว่า 30 วัน ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 8.33 ขนาดกลาง 33.33

ท่องเที่ยวระยะเวลา 1 – 15 วัน ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 2.60 ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17 อาชีวศึกษาร้อยละ 40 ระยะเวลา 16 – 20 วัน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 4.17

4. ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 33 แสดงร้อยละค่าเฉลี่ยประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย

ประสบการณ์การสอน	อุดมศึกษา	
	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท
ภาษาต่างประเทศที่สอน	ค่าเฉลี่ยจำนวนปีที่สอน	ค่าเฉลี่ยจำนวนปีที่สอน
ภาษาอังกฤษ	9.28	1.34
ภาษาฝรั่งเศส	11.44	0.11
ภาษาเยอรมัน	10.00	-
ภาษาจีน	5.8	-
ภาษาญี่ปุ่น	6.7	-
ภาษาพม่า	8.33	2
ค่าเฉลี่ยรวม	10.00	1.15

ตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาเป้าหมายระดับอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีมีประสบการณ์การสอนภาษาเป้าหมายมาแล้วเฉลี่ย 10 ปี ในระดับปริญญาโท 1.15 ปี

5. ระดับชั้นที่สอน

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละระดับชั้นที่สอน

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย					
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)
ระดับชั้นที่สอน						
อนุบาล	60(75.0)	51(44.3)	-	-	-	-
ประถมศึกษา ตอนต้น	11(13.8)	45(39.1)	-	-	-	-
ประถมศึกษา ตอนปลาย	8(10.0)	15(13.0)	-	-	-	-
มัธยมศึกษา ตอนต้น	-	-	28(54.9)	37(72.5)	45(88.2)	-
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	-	-	40(78.4)	41(80.4)	43(84.3)	-
อาชีวศึกษา (ปวช.)	-	-	-	-	-	32(94.1)
อาชีวศึกษา (ปวส.)	-	-	-	-	-	25(73.5)
อาชีวศึกษา (ปทส.)	-	-	-	-	-	1(2.9)
อื่น ๆ เช่น ขยายโอกาส มัธยมต้นและมัธยม ปลาย	1(1.25)	4(3.5)	-	-	-	-

ตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า มีการสอน 2 ระดับในผู้สอนตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนระดับอนุบาลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) สอนในระดับอนุบาล ผู้สอนระดับประถมร้อยละ 44.34 สอนในระดับอนุบาล มีเพียงร้อยละ 39.13 ที่สอนระดับประถมตอนต้น และร้อยละ 13.04 ที่สอนระดับประถมตอนปลาย ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ร้อยละ 78.43 สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง ร้อยละ 80.39 สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้สอนโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ร้อยละ 88.23 สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.12) สอนระดับ ปวช.

6. เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัดในการสอน

ข้อมูลพื้นฐาน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนถนัด ในการสอน							
ออกเสียง	12(15.00)	10(8.69)	29(56.86)	26(50.98)	23(45.10)	15(44.12)	-
คำศัพท์	23(28.75)	32(27.82)	35(68.63)	42(82.35)	38(74.51)	17(50.00)	-
ไวยากรณ์	3(3.75)	23(20.00)	42(82.35)	41(80.39)	43(84.31)	19(55.88)	-
การฟัง	-	-	29(56.86)	24(47.06)	19(37.25)	14(41.18)	-
การพูด	22(27.50)	12(10.43)	34(66.67)	24(47.06)	19(37.25)	24(70.59)	-
การอ่าน	12(15.00)	20(17.39)	38(74.51)	39(76.47)	25(49.02)	27(79.41)	-
การเขียน	17(21.25)	17(14.78)	30(58.82)	23(45.10)	43(84.31)	15(44.12)	-
วัฒนธรรม	-	-	2(3.92)	-	-	-	-
ไม่ตอบ	15(18.75)	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	5(6.25)	1(0.86)	-	-	-	-	-

ตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับต่างๆ ที่ถนัดการออกเสียงได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถม ร้อยละ 8.69 – 15 ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาร้อยละ 45.10 – 56.86

ถนัดคำศัพท์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลและประถมร้อยละ 27.82 – 28.75 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 68.63 – 82.35 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 50

ถนัดไวยากรณ์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 3.75 ผู้สอนประถมร้อยละ 20 ผู้สอนระดับ มัธยมศึกษาร้อยละ 80.39 – 84.31 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 55.88

ถนัดการฟัง ได้แก่ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 37.25 – 56.86

ถนัดการพูด ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 27.50 ผู้สอนประถมร้อยละ 10.43 ผู้สอนมัธยม ร้อยละ 37.25 – 66.67 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 70.59

ถนัดการอ่าน ได้แก่ผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 15 – 17.39 ผู้สอนโรงเรียน มัธยมขนาดใหญ่ร้อยละ 49.02 – 76.47 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 79.41

ถนัดการเขียน ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา ร้อยละ 14.78 – 21.25 ผู้สอนมัธยม ร้อยละ 45.10 – 84.31 ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 44.12

7. ความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละความสามารถในการใช้ทักษะในการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ความสามารถ ในการใช้ทักษะ ในการสอนวิชา ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
การฟัง	(N=73) 41(56.16)*	(N=113) 59(52.21)*	37(72.55)	29(56.86)	34(66.67)	23(67.65)	-
การพูด	(N=75) 36(48.00)*	(N=110) 57(51.82)*	33(64.71)	31(60.75)	39(76.47)	26(76.47)	-
การอ่าน	(N=72) 32(44.44)*	(N=113) 55(48.67)*	33(64.71)	(N=50) 31(62.00)	33(64.71)	23(67.65)	-
การเขียน	(N=78) 37(47.44)*	(N=114) 58(50.88)*	29(56.86)	22(43.14)	32(62.75)	21(61.76)	-

(* ระดับปานกลาง)

ตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ทักษะการฟังของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 52.21 – 56.16 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา มีร้อยละ 56.86 – 72.55 ในระดับมาก ผู้สอนอาชีวศึกษาร้อยละ 67.65 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 48 – 51.82 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 60.75 – 76.47 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 76.47 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 44.44 – 48.67 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 62 – 64.71 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 67.65 ในระดับมาก

ความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนของผู้สอนอนุบาลและประถมศึกษา มีร้อยละ 47.44 – 50.88 ในระดับปานกลาง ผู้สอนระดับมัธยมร้อยละ 43.14 – 62.75 ในระดับมาก ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 61.76 ในระดับมาก

8. เนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษาถนัด

ตารางที่ 37 แสดงลำดับเนื้อหา/ทักษะที่ผู้สอนอุดมศึกษาถนัดมากที่สุดและน้อยที่สุด 3 อันดับ

เนื้อหา/ทักษะ	ถนัดมากที่สุด	ถนัดน้อยที่สุด
การฟัง	2	3
การพูด	-	2
การอ่าน	1	-
การเขียน	3	-
ไวยากรณ์	3	1
ศัพท์	1	3
ล่าม	-	1
แปล	2	2

ตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาถนัดเนื้อหา/ทักษะต่อไปนี้มากที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้ อันดับ 1 การอ่านและศัพท์ อันดับ 2 การฟังและแปล อันดับ 3 การเขียนและไวยากรณ์

เนื้อหา/ทักษะที่ถนัดน้อยที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้ อันดับ 1 ไวยากรณ์และล่าม อันดับ 2 การพูดและการแปล อันดับ 3 การฟังและศัพท์

9. ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 38 แสดง ลำดับ จำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนเกี่ยวกับทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	โครงการย่อย						
ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
การฟัง							
ลำดับ	3	4	1	1	1	1	-
จำนวนและร้อยละ	16(20.00)	9(7.80)	29(56.86)	29(56.86)	28(54.90)	20(58.82)	-
การพูด							
ลำดับ	1	2	2	2	2	2	-
จำนวนและร้อยละ	40(50.00)	35(30.40)	27(52.94)	27(52.94)	30(58.82)	19(55.88)	-
การอ่าน							
ลำดับ	2	3	3	3	3	3	-
จำนวนและร้อยละ	20(25.00)	27(23.50)	26(50.98)	34(66.67)	34(66.67)	24(70.59)	-
การเขียน							
ลำดับ	4	1	4	4	4	4	-
จำนวนและร้อยละ	15(18.80)	38(33.00)	36(70.59)	42(82.35)	38(74.51)	27(79.41)	-

ตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 54.90 – 58.82 ให้ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาเป้าหมายลำดับ 1 ร้อยละ 52.94 – 58.82 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 50.98 – 70.59 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 70.59 – 82.35 ให้ทักษะการเขียนเป็นทักษะลำดับ 4

ในขณะที่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 50 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 25 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 20 ให้ทักษะการฟังเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 18.80 ให้ทักษะการเขียนเป็นลำดับ 4

ผู้สอนระดับประถมร้อยละ 33.0 ให้ทักษะการเขียนเป็นลำดับ 1 ร้อยละ 30.40 ให้ทักษะการพูดเป็นลำดับ 2 ร้อยละ 23.50 ให้ทักษะการอ่านเป็นลำดับ 3 และร้อยละ 7.80 ให้ทักษะการฟังเป็นลำดับ 4

10. การเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

การเพิ่มพูนความรู้ ด้านภาษาต่างประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
ไม่มีการเพิ่มพูน ความรู้	43(53.75)	53(46.08)	2(3.92)	5(9.80)	5(9.80)	14(41.18)	-
ศึกษาต่อ							
- ศึกษาต่อใน ประเทศ	7(8.75)	8(6.95)	10(19.61)	6(11.76)	8(15.69)	5(14.71)	-
- ศึกษาต่อต่าง ประเทศ	-	-	1(1.96)	-	-	-	-
เข้าร่วมอบรม/ สัมมนา	20(25.00)	54(46.95)	38(74.51)	40(78.43)	39(76.47)	16(47.06)	-
ทำงานร่วมกับชาว ต่างประเทศ	-	-	-	1(1.96)	-	-	-
ทัศนศึกษา	-	-	1(1.96)	-	-	-	-

ตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ผู้สอนร้อยละ 46.08 – 53.75 ในระดับมัธยมศึกษาผู้สอนร้อยละ 3.92 – 9.80 ในระดับอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 41.18 ไม่มีการเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

สำหรับการศึกษาต่อภายในประเทศ ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและมัธยมร้อยละ 6.95 – 8.75 ผู้สอนมัธยมและอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 11.76 – 19.61 มีเพียงผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 1.96 ที่ได้ศึกษาต่อต่างประเทศ

ผู้สอนที่เข้าร่วมอบรม/สัมมนา ได้แก่ ผู้สอนอนุบาลและประถมร้อยละ 25 – 46.95 ผู้สอนมัธยมร้อยละ 74.51 – 78.43 และผู้สอนอาชีวศึกษาผู้สอนร้อยละ 47.06

ผู้สอนที่ได้ไปทัศนศึกษา ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 1.96 ทำงานร่วมกับชาวต่างประเทศ ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดกลางร้อยละ 1.96

11. ภาระงานโดยรวม

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ความคิดเห็น ภาระงานโดยรวม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
น้อย	-	-	-	-	-	-	2(3.8)
เหมาะสม	-	-	-	-	-	-	26(50.0)
มาก	-	-	-	-	-	-	24(46.2)

ตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาคิดว่าภาระงานโดยรวมเหมาะสมร้อยละ 50 และคิดว่าภาระงานโดยรวม มาก ร้อยละ 46.2

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นภาระงานโดยรวมของผู้สอนระดับอุดมศึกษา แยกตามภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็น	อุดมศึกษา					
ภาระงานโดยรวม	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=3)
น้อย	-	-	-	2(20.0)	-	-
เหมาะสม	8(50.0)	5(55.6)	2(50.0)	3(30.0)	6(60.0)	2(66.7)
มาก	8(50.0)	4(44.4)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	1(33.3)

ตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมันคิดว่า ภาระงาน เหมาะสม และ มาก ร้อยละ 50 เท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสคิดว่า เหมาะสม ร้อยละ 55.6 ผู้สอนภาษาจีนคิดว่า มาก ร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 และผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 66.7 คิดว่า ภาระงาน โดยรวมเหมาะสม

12. การการสอน

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละการการสอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา

ภาระงานสอนโดยรวม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาที่สอนต่อ ภาคเรียน							
- 1 - 3 รายวิชา	-	47(40.86)	-	-	-	-	-
- มากกว่า 3 รายวิชา	43(53.75)	99(86.08)	-	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	-	16(13.91)	-	-	-	-	-
จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อ สัปดาห์							
- ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง	-	8(6.95)	-	-	-	-	-
- 11 - 20 ชั่วโมง	-	43(37.39)	-	-	-	-	-
- มากกว่า 20 ชั่วโมง	37(46.25)	56(48.69)	-	-	-	-	-
- ไม่ตอบ	-	8(6.95)		-	-	-	-

ตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 53.75 ผู้สอนประถมศึกษาร้อยละ 86.08 สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ผู้สอนทั้งสองระดับสอนมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ร้อยละ 46.25 – 48.69

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาอังกฤษ

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาอังกฤษ	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อ ภาคเรียน			(N=41)	(N=49)	(N=50)	(N=29)	(N=10)
1 - 3 รายวิชา	-	-	38(92.7)	46(93.9)	36(72.0)	17(58.8)	10(100)
มากกว่า 3 ราย วิชา	33(41.3)	65(65.5)	3(7.3)	3(6.1)	14(28.0)	12(41.4)	-
ไม่ตอบ	47(58.8)	-	-	-	-	-	-
จำนวนชั่วโมงต่อ สัปดาห์							(N=10)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง	33(41.3)	-	7(17.1)	6(12.2)	6(12.0)	1(3.5)	9(90.0)
12 - 15 ชั่วโมง	-	-	2(4.9)	3(6.1)	6(12.0)	3(10.3)	1(10.0)
มากกว่า 15 ชั่วโมง	-	97(84.3)	32(78.1)	40(81.6)	38(76.0)	25(86.2)	-
จำนวนนักเรียน ต่อห้องเรียน							
น้อยกว่า 40 คน	33(41.3)	-	12(29.3)	41(83.7)	44(88.0)	29(100)	-
40 คนขึ้นไป	-	94(81.7)	29(70.7)	8(16.3)	6(12.0)	-	-

ตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้สอนระดับมัธยม อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยเป็นผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางร้อยละ 92.7 – 93.9 ขนาดเล็กร้อยละ 72 อาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 อุดมศึกษาร้อยละ 100

ผู้สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียนอยู่ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา โดยเป็นผู้สอนอนุบาลร้อยละ 41.3 ประถมร้อยละ 65.5 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 41.4

ผู้สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนอนุบาลร้อยละ 41.3 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 90 ผู้สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนน้อยในระดับมัธยม อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา คือร้อยละ 4.9 – 12.0 ผู้สอนมากกว่า 15 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนประถมร้อยละ 84.3 ผู้สอนระดับมัธยมและอาชีวศึกษาร้อยละ 76 – 86.2

จำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน ในระดับอนุบาลมีร้อยละ 41.3 ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางร้อยละ 83.7 – 88 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 40 คนขึ้นไปมีในระดับประถมร้อยละ 81.7 ในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 70.7

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาฝรั่งเศส

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาฝรั่งเศส	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=12)	(N=2)	(N=2)		(N=8)
1 - 3 รายวิชา			9(75.00)	-	1(50.00)	-	8(100)
มากกว่า 3 รายวิชา			3(25.00)	2(100)	1(50.00)	-	-
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=8)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง			6(50.00)	-	-	-	7(87.5)
12 - 15 ชั่วโมง			-	1(50.00)	2(100)	-	1(12.5)
มากกว่า 15 ชั่วโมง			6(50.00)	1(50.00)	-	-	-
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
น้อยกว่า 40 คน			5(41.67)	2(100)	1(100)	-	-
40 คนขึ้นไป			7(58.33)	-	-	-	-

ตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสที่สอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 75 ขนาดเล็กร้อยละ 50 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 100 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 25 ขนาดกลางร้อยละ 100 ขนาดเล็กร้อยละ 50

ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ขนาดในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 87.5 สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางร้อยละ 50 ขนาดเล็กร้อยละ 100 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 12.5 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ขนาดกลางร้อยละ 50

ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องน้อยกว่า 40 คน เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 41.67 ขนาดกลางและขนาดเล็กร้อยละ 100 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องตั้งแต่ 40 คนขึ้นไป เป็นผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 58.33

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาเยอรมัน

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาเยอรมัน	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=1)				(N=4)
1-3 รายวิชา							1(25.0)
มากกว่า 3 รายวิชา			1(100)				3(75.0)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=4)
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง							1(24.0)
12-15 ชั่วโมง							3(75.0)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง	-	-	1(100)	-	-	-	-
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน	-	-	1(100)	-	-	-	-

ตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาเยอรมันที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 25 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 24 สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 75 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 100

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาจีน

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน						(N=3)	(N=9)
1 - 3 รายวิชา						3(100)	4(44.4)
มากกว่า 3 รายวิชา							5(55.6)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=9)
- น้อยกว่า 12 ชั่วโมง						1(33.3)	6(66.7)
12-15 ชั่วโมง							2(22.2)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง						2(66.7)	1(11.1)
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน						1(33.3)	-
- 40 คนขึ้นไป						2(66.7)	-

ตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาจีนที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 44.4 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 55.6 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 33.3 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 66.7 ผู้ที่สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 22.2 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 66.7 ผู้สอนระดับอุดมศึกษาร้อยละ 11.1 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 33.3 ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 40 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 66.7

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละภาระการสอนภาษาญี่ปุ่น

ภาระงานสอน	โครงการย่อย						
ภาษาญี่ปุ่น	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
จำนวนรายวิชาต่อภาคเรียน			(N=3)	(N=2)	(N=1)	(N=2)	(N=7)
- 1 - 3 รายวิชา			1(33.3)	2(100)	1(100)	2(100)	5(71.4)
- มากกว่า 3 รายวิชา			2(66.7)	-	-	-	2(28.6)
จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์							(N=7)
- น้อยกว่า 12 ชั่วโมง			1(33.3)	1(50.0)	1(100)	2(100)	3(42.9)
- 12 - 15 ชั่วโมง			1(33.3)	-	-	-	3(42.9)
- มากกว่า 15 ชั่วโมง			1(33.3)	1(50.0)	-	-	1(14.3)
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน							
- น้อยกว่า 40 คน			3(100)	2(100)	1(100)	2(100)	-

ตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ทำการสอน 1 – 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 71.4 ผู้ที่สอนมากกว่า 3 รายวิชาต่อภาคเรียน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 66.7 ในระดับอุดมศึกษาร้อยละ 28.6 ผู้ที่สอนน้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดกลางร้อยละ 50 ขนาดเล็ก และระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 100 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 42.9

ผู้ที่สอนระหว่าง 12 – 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 42.9 สอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 33.3 ขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 14.3

ผู้สอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนน้อยกว่า 40 คน ได้แก่ผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยละ 100

13. ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

13.1. ประสิทธิภาพการสอนวิชาเอก/โท

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาเอก/โท	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=6)	(N=2)	-	(N=8)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	2(100)	-	4(50.00)	-	-
- 21 – 30 คน	3(50.00)	-	-	-	2(66.70)	-
- 30 คนขึ้นไป	2(33.30)	-	-	4(50.00)	1(33.30)	-
การพูด	(N=6)	(N=2)	(N=1)	(N=8)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(100)	1(12.50)	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	2(100)	-	3(37.50)	-	-
- 21 – 30 คน	3(50.00)	-	-	-	2(66.70)	-
- 30 คนขึ้นไป	2(33.30)	-	-	4(50.00)	1(33.30)	-
การอ่าน	(N=7)	(N=2)	(N=2)	(N=7)	(N=5)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.00)	-	2(28.6)	-	-
- 21 – 30 คน	2(28.60)	-	2(100)	1(14.3)	2(40.00)	-
- 30 คนขึ้นไป	5(71.40)	1(50.00)	-	4(57.10)	3(60.00)	-
การเขียน	(N=6)	(N=3)	(N=2)	(N=7)	(N=5)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	1(33.33)	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	1(16.70)	1(33.33)	-	3(42.9)	-	-
- 21 – 30 คน	1(16.70)	-	2(100)	-	2(40.00)	-
- 30 คนขึ้นไป	4(66.70)	1(33.33)	-	4(57.10)	3(60.00)	-
บูรณาการ	(N=9)	(N=6)	(N=3)	(N=10)	(N=6)	(N=2)
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(33.30)	1(10.00)	1(14.30)	1(50.00)
- 11 – 20 คน	1(11.10)	3(50.00)	1(33.30)	1(10.00)	-	1(50.00)
- 21 – 30 คน	2(22.20)	2(33.30)	1(33.30)	3(30.00)	2(28.60)	-
- 30 คนขึ้นไป	6(66.70)	1(16.70)	-	5(50.00)	3(42.60)	-

ตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเอก/โท ที่สอนทักษะการฟัง และมีจำนวน ผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอน ภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 66.70 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้ แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนทักษะการพูด ที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องต่ำกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมัน ร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 12.5 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอน ภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 37.5 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้ เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 66.70 ผู้ สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50

ผู้สอนทักษะการอ่าน ที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อย ละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 28.6 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษา อังกฤษร้อยละ 28.60 ภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 14.3 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ผู้ สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 71.40 ภาษา ฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 57.10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ผู้สอนทักษะการเขียนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ 33.33 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 16.70 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.33 ภาษาจีนร้อยละ 42.9 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 16.7 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อย ละ 40 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.70 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.33 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 57.10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60

ผู้สอนแบบบูรณาการที่มีจำนวนผู้เรียนต่อห้องน้อยกว่า 10 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมัน ร้อยละ 33.33 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 14.30 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ผู้สอนที่ มีจำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 11.10 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาเยอรมันร้อยละ 33.33 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ผู้สอนที่มีจำนวนผู้เรียน ต่อห้อง 21 – 30 คน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 22.20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.30 ผู้สอน ภาษาเยอรมันร้อยละ 33.30 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 28.60 ผู้สอนที่มี จำนวนผู้เรียนต่อห้องตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 66.70 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 16.70 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 42.60

13.2. ประสิทธิภาพการสอนวิชาพื้นฐาน

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาพื้นฐาน แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาพื้นฐาน	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=3)	(N=3)	(N=1)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	2(66.70)	2(66.70)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(33.30)	1(33.30)	1(100)	-	2(50.00)	-
การพูด	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(50.00)	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	2(100)	2(100)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	-	-	1(50.00)	-	2(50.00)	-
การอ่าน	(N=2)	(N=2)	(N=1)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	1(50.00)	1(50.00)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.00)	1(50.00)	1(100)	-	2(50.00)	-
การเขียน	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=2)	(N=4)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(50.00)	2(50.00)	-
- 21 – 30 คน	1(50.00)	1(50.00)	-	1(50.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.00)	1(50.00)	1(100)	-	2(50.00)	-
บูรณาการ	(N=5)	(N=5)	1(100)	(N=5)	(N=6)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	1(100)	-	-	-
- 11 – 20 คน	-	-	-	1(20.00)	3(50.00)	-
- 21 – 30 คน	4(80.00)	4(80.00)	-	2(40.00)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(20.00)	1(20.00)	-	2(40.00)	3(50.00)	-

13.3. ประสิทธิภาพการสอนวิชาเลือกเสรี

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนระดับอุดมศึกษา วิชาเลือกเสรี แยกตามภาษา ทักษะ และจำนวนผู้เรียนต่อห้อง

ประสิทธิภาพ ผู้สอนวิชาเลือกเสรี	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
การฟัง	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	4(66.7)	-	
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	-	-	
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	
การพูด	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	4(66.7)	-	
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	-	-	
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	
การอ่าน	(N=3)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	2(33.3)	-	-
- 21 – 30 คน	2(66.7)	1(50.0)	1(100)	2(33.3)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	1(33.3)	-	-	2(33.3)	1(33.3)	-
การเขียน	(N=1)	(N=2)	(N=1)	(N=6)	(N=3)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	-	-	-	2(66.7)	-
- 11 – 20 คน	-	1(50.0)	-	2(33.3)	-	-
- 21 – 30 คน	1(100)	1(50.0)	1(100)	2(33.3)	-	-
- 30 คนขึ้นไป	-	-	-	2(33.3)	1(33.3)	-
บูรณาการ	(N=2)	(N=7)	(N=2)	(N=10)	(N=8)	-
- น้อยกว่า 10 คน	-	1(14.3)	1(50.0)	-	3(37.5)	-
- 11 – 20 คน	-	2(28.6)	-	3(30.0)	1(12.5)	-
- 21 – 30 คน	1(50.0)	2(28.6)	1(50.0)	2(20.0)	2(25.0)	-
- 30 คนขึ้นไป	1(50.0)	2(28.6)	-	5(50.0)	2(25.0)	-

14. ประสิทธิภาพการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ

ตารางที่ 51 แสดงประสิทธิภาพการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
ในการสอนระดับปริญญาตรี วิชาเอก/โท	(N=12)	(N=8)	(N=4)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	1(12.5)	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	-	2(25.0)	-	-	-	1(50.0)
- ใช้มาก	5(41.7)	-	1(25.0)	7(70.0)	3(37.5)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	7(58.3)	5(62.5)	3(75.0)	3(30.0)	5(62.5)	-
วิชาพื้นฐาน	(N=14)	(N=4)	(N=2)	(N=5)	(N=6)	-
- ไม่ใช้เลย	-	-	1(50.0)	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	4(28.6)	-	-	2(40.0)	1(16.7)	-
- ใช้มาก	8(57.1)	2(50.0)	1(50.0)	3(60.0)	3(50.0)	-
- ใช้มากที่สุด	2(14.3)	2(50.0)	-	-	2(33.3)	-
วิชาเลือกเสรี	(N=5)	(N=6)	(N=1)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	1(20.0)	1(16.7)	-	4(40.0)	1(12.5)	1(50.0)
- ใช้มาก	3(60.0)	3(50.0)	-	5(50.0)	4(40.0)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(20.0)	2(33.3)	1(100)	1(10.0)	3(37.5)	-

ตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรี วิชาเอก/โท ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับ ไม่ใช้เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 25 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 41.7 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 ภาษาจีนร้อยละ 70 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 37.5 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 58.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 62.5 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 75 ภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 62.5

ผู้สอนวิชาพื้นฐาน ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับ ไม่ใช้เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 28.6 ภาษาจีนร้อยละ 40 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 16.7 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 57.1 ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 เท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 60 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 14.3 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนวิชาเลือกเสรี ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 16.7 ภาษาจีนร้อยละ 40 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 60 ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน และภาษาพม่าร้อยละ 50 เท่ากัน ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาเยอรมันร้อยละ 100 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 37.5

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ประสบการณ์การใช้ภาษาใน กิจกรรมต่างๆ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	เยอรมัน	จีน	ญี่ปุ่น	พม่า
ในการสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชาเฉพาะทางด้าน ภาษาต่างประเทศ		(N=1)				
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	-	-	-	-	-	-
- ใช้มาก	-	-	-	-	-	-
- ใช้มากที่สุด	-	1(100)	-	-	-	-
วิชาพื้นฐาน	(N=5)	(N=1)				
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
- ใช้น้อย	2(40.0)	-	-	-	-	-
- ใช้มาก	2(40.0)	-	-	-	-	-
- ใช้มากที่สุด	1(20.0)	1(100)	-	-	-	-
ในงานอื่นๆ นอกเหนือจาก งานสอน เช่น งานแปล	(N=13)	(N=8)	(N=4)	(N=10)	(N=9)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	2(22.2)	-
- ใช้น้อยที่สุด	1(7.7)	1(12.5)	-	-	-	-
- ใช้น้อย	4(30.8)	1(12.5)	-	-	2(22.2)	1(50.0)
- ใช้มาก	7(53.8)	2(25.0)	3(75.0)	9(90.0)	2(22.2)	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(7.7)	4(50.0)	1(25.0)	1(10.0)	3(33.3)	-
ในกิจกรรมประจำวัน	(N=14)	(N=9)	(N=4)	(N=10)	(N=8)	(N=2)
- ไม่ใช้เลย	-	-	-	-	1(12.5)	-
- ใช้น้อยที่สุด	-	2(22.2)		-	2(25.0)	-
- ใช้น้อย	3(21.4)	3(33.3)		3(30.0)	4(50.0)	1(50.0)
- ใช้มาก	10(71.4)	3(33.3)	-	5(50.0)	-	1(50.0)
- ใช้มากที่สุด	1(7.2)	1(11.2)	-	2(20.0)	1(12.5)	-

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนสาขาวิชาเฉพาะทางด้านภาษาต่างประเทศ ระดับปริญญาโท ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนวิชาพื้นฐาน ที่ใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ ในระดับใช้น้อยถึงใช้มาก ได้แก่ ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 40 ระดับใช้มากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 100

ผู้สอนที่ใช้ภาษาในงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอน ในระดับไม่ใช้เลย ได้แก่ ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 22.2 ระดับใช้น้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.7 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 30.8 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 12.5 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 22.2 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 53.8 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 25 ภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ภาษาจีนร้อยละ 90 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 22.2 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.7 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ภาษาเยอรมันร้อยละ 25 ภาษาจีนร้อยละ 10 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 33.3

ผู้สอนที่ใช้ภาษาในกิจกรรมประจำวัน ในระดับไม่ใช้เลย ได้แก่ ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5 ระดับใช้น้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 22.2 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 25 ระดับใช้น้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 21.5 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาจีนร้อยละ 30 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับใช้มาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 71.4 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ภาษาจีน ภาษาพม่าร้อยละ 50 ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 7.2 ภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 11.2 ภาษาจีนร้อยละ 20 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 12.5

15. ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนรับผิดชอบในปัจจุบัน

ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงาน สอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)	อุดม (N=52)
- มี	46(57.5)	99(86.1)	49(96.07)	49(96.07)	50(98.04)	28(81.35)	47(90.38)
- ไม่มี	15(18.8)	16(13.9)	2(3.92)	2(3.92)	1(1.96)	6(17.65)	4(7.6)
- ไม่ตอบ	19(23.7)	-	-	-	-	-	1(1.91)
จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์ภาระงาน นอกเหนืองานสอน	-	-	(N=49)	(N=49)	(N=50)	(N=28)	-
- น้อยกว่า 15 ชั่วโมง	-	-	43(87.76)	37(75.51)	40(80.00)	18(64.29)	-
- 15 – 20 ชั่วโมง	-	-	1(2.04)	5(10.60)	6(12.00)	6(21.43)	-
- มากกว่า 20 ชั่วโมง	-	-	5(10.20)	7(14.29)	4(8.00)	4(14.28)	-
จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์ภาระงาน รวม							
- น้อยกว่า 25 ชั่วโมง	-	-	32(62.75)	26(50.98)	30(58.82)	9(26.47)	-
- 25 – 30 ชั่วโมง	-	-	11(21.51)	6(11.76)	9(17.65)	6(17.65)	-
- มากกว่า 30 ชั่วโมง	-	-	8(15.69)	19(37.25)	12(23.53)	19(55.88)	-

ตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอน ดังรายละเอียดดังนี้ ผู้สอนระดับอนุบาลร้อยละ 57.5 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 86.1 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 95.07 – 98.04 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 81.35 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 90.38

ผู้สอนมีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ของภาระงานงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอนดังนี้ ภาระงานน้อยกว่า 15 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 75.57 – 87.76 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 64.29 ภาระงานระหว่าง 15 – 20 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 2.04 – 12 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 21.43 ภาระงานมากกว่า 20 ชั่วโมง ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 8 – 14.29 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 14.28

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ภาระงานรวมของผู้สอน เป็นดังนี้ ภาระงานรวมน้อยกว่า 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 50.98 – 62.75 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 26.47 ภาระงานรวม 25 – 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 11.76 – 21.51 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 17.65 ภาระงานรวมมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ได้แก่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 15.69 – 37.25 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 55.88

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษารับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน แยกตามภาษาเป้าหมาย

ภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือ จากงานสอน	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=9)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=9)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=3)
มี	15(93.8)	8(88.9)	4(100)	8(88.9)	9(90.0)	3(100)
ไม่มี	1(6.3)	1(11.1)	-	1(11.1)	1(10.0)	-

ตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.9 – 100) มีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน

16. การผลิตผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 54 แสดงลำดับการผลิตผลงานทางวิชาการ

ประเด็นคำถาม	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีววะ	อุดม
จัดทำสื่อการสอน	1	1	2	2	2	5	-
จัดทำแบบฝึกหัด	2	2	-	-	-	-	-
ทำวิจัย	3	3	1	1	1	2	3
เอกสารประกอบการสอน	-	-	2	3	3	1	-
แต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร	-	4	4	5	-	3	1
งานแปล	-	-	4	4	4	4	2
เขียนบทความทางวิชาการ	-	-	3	5	5	-	4
นำเสนอผลงานทางวิชาการ	-	-	-	-	-	-	5

ตารางที่ 54 แสดงให้เห็นการผลิตผลงานทางวิชาการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ จัดสื่อการสอน ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 1 ในระดับมัธยมศึกษาเป็นลำดับ 2 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 5

จัดทำแบบฝึกหัด ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 2

ทำวิจัย ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเป็นลำดับ 3 ในระดับมัธยมศึกษาเป็นลำดับ 1 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 2 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 3

เอกสารประกอบการสอน ในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่เป็นลำดับ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นลำดับ 3 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 1

แต่ง/เรียบเรียงตำรา/เอกสาร ในระดับประถมศึกษาเป็นลำดับ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เป็นลำดับ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางเป็นลำดับ 5 ในระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 3 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 1

งานแปล ในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาเป็นลำดับ 4 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 2

เขียนบทความทางวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เป็นลำดับ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นลำดับ 5 ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 4

นำเสนอผลงาน ในระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับ 5

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา

การผลิตผลงาน ทางวิชาการ	โครงการย่อย					
	อุดมศึกษา					
	(N=52)					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
แต่ง/เรียบเรียงตำรา						
- มี	10(62.5)	8(80.0)	2(50.0)	8(80.0)	6(60.0)	2(100)
- ไม่มี	6(37.5)	2(20.0)	2(50.0)	2(20.0)	4(40.0)	-
งานวิจัย						
- มี	4(25.0)	5(50.0)	-	4(40.0)	2(20.0)	2(100)
- ไม่มี	12(75.0)	5(50.0)	-	6(60.0)	8(80.0)	-
เขียนบทความ						
- มี	1(6.25)	4(40.0)	2(50.0)	4(40.0)	2(20.0)	2(100)
- ไม่มี	15(93.75)	6(60.0)	2(50.0)	6(60.0)	8(80.0)	-
นำเสนอผลงานทางวิชาการ						
- มี	1(6.25)	1(10.0)	2(50.0)	-	1(10.0)	-
- ไม่มี	15(93.75)	9(90.0)	2(50.0)	-	9(90.0)	-
งานแปล						
- มี	7(43.75)	3(30.0)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	2(100)
- ไม่มี	9(56.25)	7(70.0)	2(50.0)	5(50.0)	6(60.0)	-
อื่นๆ						
- มี	-	1(10.0)	-	1(10.0)	1(10.0)	1(50.0)
- ไม่มี	-	9(90.0)	-	9(90.0)	9(90.0)	1(50.0)

ตารางที่ 55 แสดงให้เห็นการผลิผลงานทางวิชาการของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

ผู้สอนส่วนใหญ่มีงานแต่ง/เรียบเรียงตำรามากกว่าไม่มี โดยผู้สอนภาษาอังกฤษมีร้อยละ 62.5 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสมีร้อยละ 80 ผู้สอนภาษาเยอรมันมีร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนมีร้อยละ 80 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีร้อยละ 60 ผู้สอนภาษาพม่ามีร้อยละ 100

ผู้สอนที่มีงานวิจัย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนที่มีการเขียนบทความ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 6.25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 40 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

ผู้สอนที่นำเสนอผลงานทางวิชาการ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 6.25 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10

ผู้สอนที่มีงานแปล ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 43.75 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ผู้สอนที่มีผลงานแปลและไม่มีผลงานแปลด้วยจำนวนร้อยละ 50 ที่เท่ากัน ได้แก่ ผู้สอนภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ผู้สอนภาษาพม่ามีร้อยละ 100

ผู้สอนไม่มีการผลิตผลงานอื่นๆ มีร้อยละ 90 ยกเว้นภาษาพม่าที่มีร้อยละ 50

17. ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา

ตารางที่ 56 แสดงลำดับทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการพัฒนา

ทักษะภาษาต่างประเทศ ที่ต้องการพัฒนา	โครงการย่อย						
	อนุบาล	ประถม	มัธยม ใหญ่	มัธยม กลาง	มัธยม เล็ก	อาชีวะ	อุดม
การฟัง	1	1	1	1	1	1	3
การพูด	1	2	2	2	2	2	1
การอ่าน	2	2	3	3	3	3	3
การเขียน	3	3	4	4	4	4	2

ตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา จัดอันดับทักษะที่ต้องการพัฒนา อันดับ 1 คือ ทักษะการฟัง อันดับ 2 ส่วนใหญ่เป็น ทักษะการพูด ยกเว้นระดับอนุบาลและระดับอุดมศึกษาที่จัดอันดับทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ตรงกัน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาจัดลำดับทักษะการอ่านเป็นอันดับ 3 และเฉพาะระดับอุดมศึกษาเท่านั้นที่ให้ทักษะการฟังอยู่ในอันดับเดียวกันกับทักษะการอ่านด้วย ระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดทักษะการอ่านไว้เป็นอันดับ 2 มีการจัดลำดับทักษะการเขียนที่หลากหลาย ผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 3 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 4 ระดับอุดมศึกษาจัดให้อยู่อันดับ 2

ตารางที่ 57 แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษา
ต้องการพัฒนามากที่สุด แยกตามภาษาเป้าหมาย

ทักษะ/เนื้อหา ที่ต้องการพัฒนา	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)			ฝรั่งเศส (N=10)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	3(18.75)	3(18.75)	2(12.5)	-	2(20.0)	-
พูด	4(25.0)	3(18.75)	1(6.25)	4(40.0)	-	-
อ่าน	1(6.25)	1(6.25)	2(12.5)	-	2(20.0)	1(10.0)
เขียน	3(18.75)	1(6.25)	3(18.75)	2(20.0)	1(10.0)	1(10.0)
ไวยากรณ์	1(6.25)	2(12.5)	-	-	-	-
ศัพท์	1(6.25)	-	2(12.5)	1(10.0)	-	-
ล่าม	3(18.75)	3(18.75)	2(12.5)	1(10.0)	1(10.0)	3(30.0)
แปล	1(6.25)	3(18.75)	3(18.75)	1(10.0)	1(10.0)	3(30.0)
	เยอรมัน (N=4)			จีน (N=10)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	-	-	-	1(10.0)	-	-
พูด	-	-	2(50.0)	1(10.0)	1(10.0)	1(10.0)
อ่าน	-	-	-	1(10.0)	-	-
เขียน	2(50.0)	2(50.0)	-	2(20.0)	3(30.0)	3(30.0)
ไวยากรณ์	-	-	-	-	-	1(10.0)
ศัพท์	-	-	-	-	-	1(10.0)
ล่าม	1(25.0)	1(25.0)	-	2(20.0)	3(30.0)	1(10.0)
แปล	1(25.0)	1(25.0)	1(25.0)	3(30.0)	3(30.0)	2(20.0)

ตารางที่ 57 (ต่อ)

ทักษะ/เนื้อหา ที่ต้องการพัฒนา	โครงการย่อย					
	ญี่ปุ่น (N=10)			พม่า (N=2)		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
ฟัง	1(10.0)	2(20.0)	-	1(50.0)	-	-
พูด	4(40.0)	1(10.0)	-	-	1(50.0)	-
อ่าน	-	-	-	-	-	-
เขียน	-	1(10.0)	2(20.0)	1(50.0)	-	-
ไวยากรณ์	1(10.0)	1(10.0)	-	-	-	-
ศัพท์	-	-	1(10.0)	-	-	1(50.0)
สำมะ	2(20.0)	3(30.0)	1(10.0)	-	-	1(50.0)
แปล	-	1(10.0)	3(30.0)	-	1(50.0)	-

ตารางที่ 57 (ต่อ) แสดงให้เห็นทักษะและอันดับที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุด ดังนี้

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟัง ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนที่เท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูด ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 25 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 40 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 2 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการเขียน ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละ

ละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 2 และ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 20 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 10 จัดทักษะนี้ไว้เป็นอันดับ 1

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาไวยากรณ์ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาศัพท์ ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 12.5 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 10 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาเนื้อหา/ทักษะล่าม ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3

ผู้สอนที่ต้องการพัฒนาการแปล ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 18.75 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 25 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 2 และ 3 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ด้วยจำนวนร้อยละเท่ากัน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 3 ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 จัดเนื้อหาไว้เป็นอันดับ 2

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย

หลักสูตรที่ใช้	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
ตามกระทรวงกำหนด	10(12.50)	52(45.67)	28(54.90)	25(49.02)	(N=50) 30(60.00)	26(76.47)	-
กำหนดหลักสูตรเอง	32(40.00)	37(32.17)	40(48.43)	39(76.47)	(N=50) 42(84.00)	(N=33) 9(27.27)	-
กำหนดหลักสูตรมีการ สอบถามความต้องการ ของชุมชน	42(52.50)	36(31.30)	27(52.94)	23(45.10)	(N=49) 24(48.98)	(N=34) 2(5.88)	-

ตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเป้าหมายมีทั้งใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดและกำหนดหลักสูตรเอง โดยในระดับอนุบาลใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ร้อยละ 12.50 หลักสูตรกำหนดเอง ร้อยละ 40 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน ร้อยละ 52.50

ในระดับมัธยมศึกษาใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดร้อยละ 45.67 – 54.90 หลักสูตรกำหนดเองร้อยละ 48.43 – 84.00 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน ร้อยละ 45.10 – 52.94

ในระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.47) ใช้หลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ใช้หลักสูตรที่กำหนดเองร้อยละ 27.27 และมีการสอบถามความต้องการของชุมชน เพียงร้อยละ 5.88

2. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอน

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมาย

การมีส่วนร่วม ในการปรับปรุง หลักสูตร ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=50)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=50)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
- มี	35(43.75)	60(52.17)	44(88.00)	42(82.35)	39(78.00)	4(11.76)	50(96.2)
- ไม่มี	33(41.25)	55(47.83)	6(12.00)	9(17.65)	11(22.00)	30(88.24)	2(3.8)
- ไม่ตอบ	12(15.00)	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 59 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละการมีส่วนร่วมการพัฒนาหลักสูตรภาษาเป้าหมายของผู้สอนเป็นดังนี้ ในระดับอนุบาลและประถมศึกษาร้อยละ 43.75 – 52.17 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 78 - 88 ระดับวิทยาลัยอาชีวะศึกษาร้อยละ 11.76 ระดับอุดมศึกษาร้อยละ 96.2

3. ความเห็นผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนระดับอุดมศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย	อุดมศึกษา (N=52)		
	ไม่เคย	บางครั้ง	เป็นประจำ
วางแผนการสอนก่อนการสอน	-	1(1.90)	51(98.10)
ก่อนวางแผนการสอนได้ศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชา	-	-	52(100)
มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอน	2 (3.8)	17(32.7)	33(63.5)

ตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอุดมศึกษาวางแผนการสอนก่อนการสอนเป็นประจำร้อยละ 98.10 ก่อนวางแผนการสอนได้ศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชาเป็นประจำร้อยละ 100 มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอนเป็นประจำร้อยละ 63.5

4. ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการศึกษารายละเอียดหลักสูตร

ศึกษา รายละเอียด หลักสูตร	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
- จุดประสงค์การเรียนรู้	(N=56) 23(41.07)	(N=101) 45(44.55)	27(52.94)	32(62.75)	(N=50) 25(50.00)	19(55.88)	-
- สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	(N=58) 21(36.20)	(N=111) 51(45.94)	32(62.75)	35(68.63)	30(58.82)	19(55.88)	-
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	(N=58) 21(36.20)	(N=108) 54(50.00)	31(60.78)	31(60.78)	34(66.67)	26(76.47)	-
- สื่อประกอบการสอน	(N=59) 23(38.98)	(N=108) 51(47.22)	(N=50) 34(68.00)	30(58.82)	(N=50) 27(54.00)	23(67.65)	-
- วิธีการวัดผล-ประเมินผล	(N=58) 29(50.00)	(N=107) 45(42.05)	27(52.94)	34(66.67)	36(70.59)	23(67.65)	-
- การสอนซ่อมเสริม	(N=55) 25(45.45)	(N=106) 47(44.33)	(N=50) 33(66.00)	27(52.94)*	(N=50) 27(54.00)*	18(52.94)*	-

ตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า ก่อนที่จะวางแผนการสอน ผู้สอนระดับอนุบาลได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษในหัวข้อต่อไปนี้เป็นระดับมาก 2 หัวข้อ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อประกอบการสอน ส่วนหัวข้อ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา วิธีวัดและประเมินผล และการสอนซ่อมเสริม ได้แสดงความคิดเห็นว่าได้ศึกษาหัวข้อเหล่านี้ในระดับปานกลาง

ผู้สอนระดับประถมศึกษาได้ศึกษา 4 หัวข้อต่อไปนี้เป็นระดับมาก คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อประกอบการสอน ส่วนหัวข้อ วิธีวัดและประเมินผล และการสอนซ่อมเสริม ได้ศึกษาในระดับปานกลาง

ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในหัวข้อต่อไปนี้เป็นระดับมาก 5 หัวข้อ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้/เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประกอบการสอน วิธีการวัดผลประเมินผล ส่วนหัวข้อในเรื่องการสอนซ่อมเสริมนั้น ผู้สอนในชั้นเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นว่าได้ศึกษาหัวข้อนี้เป็นระดับมาก ที่เหลือคือโรงเรียนขนาดกลาง เล็ก และระดับอาชีวศึกษาให้ความเห็นว่าศึกษาหัวข้อนี้น้อย

5. ความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
- การบรรยาย	(N=48) 20(41.66)	(N=97) 48(49.48)	25(50.00)	34(66.67)	25(49.02)	18(52.94)	-
การฝึกปฏิบัติ ในชั้นเรียน	(N=44) 22(50.00)	(N=107) 53(49.53)*	30(58.82)	32(62.75)	28(54.90)	22(64.71)	-
การทำโครง งาน	(N=52) 21(40.38)	(N=104) 38(36.53)	25(51.02)*	31(60.78)*	30(58.82)*	21(61.76)	-
การให้ผู้เรียน ศึกษาเอง	(N=53) 24(45.28)	(N=102) 47(46.07)	28(54.90)	36(70.59)	30(58.82)	19(55.88)	-
การศึกษานอก สถานที่	-	-	26(53.06)*	24(48.00)	25(49.02)*	17(50.00)*	-
การใช้ CAI	-	-	2(100)	1(50.00)	1(100)	1(100)*	-

ตารางที่ 62 แสดงความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอน ในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอนที่ใช้ในระดับมาก คือ การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ส่วนรูปแบบการสอนอีก 3 หัวข้อ คือ การบรรยาย การทำโครงการ และการให้ผู้เรียนศึกษาเอง ใช้ในระดับปานกลาง

ในระดับมัธยมศึกษา รูปแบบการสอนที่ใช้มากคือ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และการให้ผู้เรียนศึกษาเอง ส่วนรูปแบบการสอนที่ใช้น้อย คือการทำโครงงาน การศึกษานอกสถานที่ โดยเฉพาะการศึกษานอกสถานที่ ในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 41.18) ถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย (ร้อยละ 49.02) ส่วนการใช้ CAI นั้น ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาดมีความเห็นต่อการใช้ CAI อยู่ในระดับมาก ในระดับอาชีวะศึกษารูปแบบการสอนที่ใช้อยู่ในระดับมาก คือ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน การทำโครงงาน การให้ผู้เรียนศึกษาเอง ส่วนการศึกษานอกสถานที่นั้นอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 47.06) ถึง ไม่เลย (ร้อยละ 50.00) การใช้ CAI ในระดับอาชีวะศึกษาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 100)

6. การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียน การสอนภาษาต่าง ประเทศ	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
ตำราและสื่อที่ใช้							
- โรงเรียนกำหนด	30(37.5)	60(52.17)	9(17.65)	9(17.65)	9(17.65)	27(20.59)	-
- ผู้สอนเลือกเอง	36(45.0)	50(43.47)	50(98.04)	43(84.31)	49(96.08)	31(91.18)	-
- ผู้สอนผลิตเอง	-	-	43(84.31)	36(70.59)	29(56.86)	21(61.76)	-
- ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเลือกเนื้อหา	23(28.75)	5(4.34)	36(70.59)	23(45.10)	25(49.02)	8(23.53)	-
ลักษณะเอกสาร ประกอบการเรียน							
- ตำราในประเทศ	42(52.5)	64(55.65)	43(84.31)	48(94.12)	43(84.31)	31(91.18)	-
- ตำราต่างประเทศ	12(15.0)	69(60.0)	40(78.43)	19(37.25)	17(33.33)	23(67.65)	-
- เอกสารที่ผู้สอน เรียบเรียงเอง	14(17.5)	34(29.56)	26(50.98)	29(56.86)	18(35.29)	19(55.88)	-
- ผู้สอนรวบรวม จากแหล่งต่าง ๆ	32(40.0)	90(78.26)	47(92.16)	50(98.04)	45(88.24)	28(82.35)	-
- เอกสารที่มีผู้รวบรวมให้	22(27.5)	17(14.78)	30(58.82)	25(49.02)	16(31.37)	14(41.18)	-

ตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า ในการเลือกตำราและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ผู้สอนเป็นคนเลือกเอง นอกเหนือจากที่โรงเรียนและวิทยาลัยกำหนดให้ ในด้านการผลิตสื่อนั้นผู้สอนส่วนใหญ่ผลิตสื่อเอง (ร้อยละ 56.86 ถึง ร้อยละ 84.31) และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาคิดเป็นร้อยละค่อนข้างสูงในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 45.10 ถึงร้อยละ 70.59)

เอกสารประกอบการสอนที่เป็นตำราในประเทศมีผู้สอนใช้ในระดับมาก ตั้งแต่ ร้อยละ 52.5 ถึง ร้อยละ 94.12 ตำราจากต่างประเทศมีใช้ในระดับประถมและระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 60 ถึง ร้อยละ 67 เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเองมีใช้ในระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 50.98 ถึง ร้อยละ 55.88 เอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ มีใช้กันมากเกือบทุกระดับ ตั้งแต่ร้อยละ 78.26 ถึง ร้อยละ 98.04 เอกสารที่มีผู้รวบรวมให้มีใช้กันไม่น้อย ในระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางพบร้อยละ 49.02 ถึง ร้อยละ 58.82

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
สอนภาษาเป้าหมายในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน	-	-	35(68.63)	39(76.47)	33(64.71)	25(73.53)	-
ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาเป้าหมายในการสอนแต่ละคาบเรียน	-	-	26(50.98)	33(64.71)	33(64.71)	23(67.64)	-
สื่ออุปกรณ์ที่ใช้							
- ภาพประกอบ	-	-	34(66.67)	28(54.90)	25(49.02)	18(52.94)	-
- แผ่นใส	-	-	25(49.02)*	27(54.00)*	28(54.90)*	16(47.06)*	-
- วีดิทัศน์/ภาพยนตร์	-	-	26(50.98)*	29(58.00)*	30(58.82)*	13(39.39)*	-
- แถบเสียง	-	-	25(49.02)	(N=50) 21(42.00)	21(41.18)*	17(51.52)	-
- วัสดุจริง	-	-	27(52.94)	(N=50) 31(62.00)	21(41.18)	17(51.52)	-
- คอมพิวเตอร์	-	-	28(54.90)*	24(47.06)*	29(56.86)*	14(41.18)*	-

ตารางที่ 63 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาสอนภาษาเป้าหมายในลักษณะสัมพันธ์ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในระดับมาก ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาเป้าหมายในแต่ละคาบเรียนระดับมาก ส่วนสื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในชั้นเรียนในระดับมาก ได้แก่ การใช้ภาพประกอบ การใช้แถบเสียง การใช้วัสดุจริง ยกเว้นโรงเรียนระดับเล็กที่มีผู้ตอบใกล้เคียงกันที่มีทั้งมากและน้อย ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้น้อยได้แก่ แผ่นใส วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ และคอมพิวเตอร์

7. การประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบ

ตารางที่ 64 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบของผู้สอนระดับ
อนุบาลและประถมศึกษา

การประเมินผลการเรียน จากคะแนนสอบ	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
สอบกลางภาค	(N=53)	(N=110)
- ไม่เลย	20(37.74)	7(6.36)
- น้อย	3(5.66)	6(5.45)
- ปานกลาง	17(32.07)	51(46.36)
- มาก	13(24.53)	34(30.91)
- มากที่สุด	-	12(10.91)
สอบปลายภาค	(N=55)	(N=112)
- ไม่เลย	14(25.45)	1(0.89)
- น้อย	6(10.91)	5(4.46)
- ปานกลาง	15(27.27)	42(37.5)
- มาก	18(32.73)	43(38.39)
- มากที่สุด	2(3.64)	21(18.75)
สอบย่อยระหว่างภาค	(N=52)	(N=106)
- ไม่เลย	20(38.46)	3(2.83)
- น้อย	4(7.69)	4(3.77)
- ปานกลาง	16(30.77)	38(38.85)
- มาก	12(23.08)	47(44.34)
- มากที่สุด	-	14(13.21)
เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาค เรียน	(N=54)	(N=111)
- ไม่เลย	13(24.07)	1(0.90)
- น้อย	1(1.85)	4(3.60)
- ปานกลาง	16(29.63)	29(26.13)
- มาก	21(38.89)	47(42.34)
- มากที่สุด	3(5.56)	30(27.03)

ตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า ในระดับอนุบาล มีการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบจากงานต่าง ๆ ต่อไปนี้ จากการสอบกลางภาคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 32.07) จากการสอบปลายภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 32.73) จากการสอบย่อยระหว่างภาคอยู่ในระดับไม่เลย (ร้อยละ 38.46) จากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 38.89) ในระดับประถมศึกษา จากการสอบกลางภาคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.36) จากการสอบปลายภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 38.39) จากการสอบย่อยระหว่างภาค อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 44.34) จากการเก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 42.34)

ตารางที่ 65 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบของผู้สอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

การประเมินผลการเรียน จากคะแนนสอบ	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวฯ (N=34)
สอบกลางภาค				
- ไม่มีสอบกลางภาค	3(5.88)	5(9.80)	6(11.76)	10(29.41)
- ร้อยละ 20	33(64.71)	31(60.78)	33(64.71)	16(47.06)
สอบปลายภาค				
- ไม่มีสอบปลายภาค	-	1(1.96)	-	2(5.88)
- ร้อยละ 15	-	-	-	17(50.00)
- ร้อยละ 30	27(52.94)	27(52.94)	33(64.71)	-
สอบย่อยระหว่างภาค				
- ไม่มีสอบย่อยระหว่างภาค	7(13.73)	4(7.84)	4(7.84)	4(11.76)
- ร้อยละ 20	24(47.06)	22(43.14)	26(50.98)	-
- ร้อยละ 30	-	-	-	8(23.53)
เก็บคะแนนจากงานระหว่างภาคเรียน				
- ไม่เก็บคะแนน	3(5.88)	1(1.96)	5(9.80)	2(5.88)
- ร้อยละ 20	12(23.53)	24(47.06)	14(27.45)	15(44.12)
จิตพิสัย				
- ไม่มีจิตพิสัย	26(50.98)	28(54.90)	30(58.82)	22(64.71)

ตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่า ในระดับมัธยมศึกษา มีการประเมินผลการเรียนจากคะแนนสอบจากงานต่าง ๆ ดังนี้ จากการสอบกลางภาคคิดเป็นร้อยละ 20 สอบปลายภาคคิดเป็นร้อยละ 30 สอบย่อยระหว่างภาคร้อยละ 20 เก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 20 จากคะแนนจิตพิสัยร้อยละ 10 สำหรับ

ระดับอาชีวศึกษา จะคิดคะแนนจากการสอบกลางภาคร้อยละ 20 จากการสอบปลายภาคคิดเป็นร้อยละ 15 จากการสอบย่อยระหว่างภาคคิดเป็นร้อยละ 30 จากคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 20 สำหรับคะแนนจิตพิสัยนั้นส่วนใหญ่จะไม่นำคะแนนจากส่วนนี้มาคิดในการประเมินผลการเรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 50 – 60

8. การใช้เครื่องมือวัดผล

ตารางที่ 66 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอนระดับอนุบาลและประถมศึกษา

การใช้เครื่องมือวัดผล	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
ข้อสอบปรนัย	(N=51)	(N=108)
- ไม่เลย	19(37.25)	6(5.56)
- น้อย	2(3.92)	12(11.11)
- ปานกลาง	16(31.37)	46(42.59)
- มาก	12(23.53)	30(27.78)
- มากที่สุด	2(3.92)	14(12.96)
ข้อสอบอัตนัย	(N=50)	(N=108)
- ไม่เลย	19(38.0)	4(3.70)
- น้อย	5(10.0)	16(14.81)
- ปานกลาง	17(34.0)	46(42.59)
- มาก	8(16.0)	33(30.56)
- มากที่สุด	1(2.0)	9(8.33)
สอบปฏิบัติจริง	(N=54)	(N=110)
- ไม่เลย	12(22.22)	2(1.82)
- น้อย	1(1.85)	6(5.45)
- ปานกลาง	17(31.48)	27(24.55)
- มาก	14(25.93)	50(45.45)
- มากที่สุด	10(18.52)	25(22.73)
ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน	(N=54)	(N=111)
- ไม่เลย	4(7.41)	3(2.70)
- น้อย	3(5.56)	8(7.21)
- ปานกลาง	17(31.48)	36(32.43)
- มาก	24(44.44)	45(40.54)
- มากที่สุด	6(11.11)	19(17.12)

ตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่า มีการใช้เครื่องมือวัดผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ในระดับอนุบาลไม่ใช้ข้อสอบปรนัยเลยร้อยละ 37.25 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 31.37 ไม่ใช้ข้อสอบอัตนัยเลย ร้อยละ 38 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 34 ไม่ใช้การสอบปฏิบัติจริงเลยร้อยละ 22.22 ใช้ระดับปานกลางร้อยละ 31.48 ใช้ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานในระดับมากร้อยละ 44.44 ในระดับประถมศึกษาใช้เครื่องมือวัดผลที่เป็นข้อสอบปรนัยและข้อสอบอัตนัยระดับปานกลางร้อยละ 42.59 เท่ากัน สอบปฏิบัติจริงระดับมากร้อยละ 45.45 ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงานระดับมากร้อยละ 40.54

ตารางที่ 67 แสดงอันดับ จำนวนและร้อยละการใช้เครื่องมือวัดผลระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

การใช้เครื่องมือวัดผล	มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา			
	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยมกลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)
ข้อสอบปรนัย				
- อันดับ	4	4	4	4
- จำนวนและร้อยละ	16(31.37)	15(29.41)	19(37.25)	7(20.59)
ข้อสอบอัตนัย				
- อันดับ	3	2	3	2
- จำนวน	19(37.25)	13(25.49)	23(45.10)	11(32.35)
สอบปฏิบัติจริง				
- อันดับ	1	1	1	1
- จำนวน	22(43.14)	21(41.18)	25(49.02)	21(61.76)
ชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน				
- อันดับ	2	3	2	3
- จำนวน	14(27.45)	14(27.45)	19(37.25)	10(29.41)

ตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่า การใช้เครื่องมือวัดผลในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาใช้เครื่องมือวัดผลที่เหมือนกันมาเป็นอันดับ 1 ได้แก่ สอบปฏิบัติจริง อันดับ 2 และ 3 จะมีการสลับอันดับกันบ้างแล้วแต่ขนาดและระดับของโรงเรียน ได้แก่ ข้อสอบอัตนัยและชิ้นงาน/แฟ้มสะสมงาน อันดับ 4 ทั้งของระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาได้แก่ ข้อสอบปรนัย

ตอนที่ 3 กิจกรรมกับภาษาเป้าหมาย

1. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

ตารางที่ 68 แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย

กิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยให้นักเรียนมี ทักษะในการใช้ ภาษาเป้าหมาย	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยม เล็ก (N=51)	อาชีวะ (N=34)	อุดม (N=52)
กิจกรรมในชั้นเรียน							
- การทำแบบฝึกหัด	(N=58) 34(58.62)	(N=108) 57(52.77)	-	-	-	-	-
- การทำข้อสอบในชั้นเรียน	(N=58) 22(37.93)*	(N=111) 50(45.04)	-	-	-	-	-
- การใช้สถานการณ์จำลอง	(N=59) 19(32.20)	(N=111) 45(40.54)	-	-	-	-	-
- การใช้บทบาทสมมุติ	(N=58) 23(39.65)	(N=111) 45(40.54)	-	-	-	-	-
- การเล่นเกมปริศนาคำทาย	(N=58) 18(31.03)*	(N=109) 39(35.77)	-	-	-	-	-
กิจกรรมนอกชั้นเรียน							
- กิจกรรมเข้าค่ายอบรม	(N=56) 32(57.14)*	(N=93) 35(37.63)*	-	-	-	-	-
- การอ่านตำราเรียน	(N=55) 17(30.90)	(N=110) 45(40.90)	-	-	-	-	-
- การอ่านหนังสือพิมพ์/โทรสารต่างประเทศ	(N=46) 18(39.13)*	(N=106) 35(33.01)	-	-	-	-	-
- การฟังเพลง	(N=59) 24(40.67)	(N=109) 43(39.44)	-	-	-	-	-

- การดูภาพยนตร์	(N=57) 15(26.31)	(N=111) 39(35.13)*	-	-	-	-	-
- การฟังรายการวิทยุ	(N=59) 18(30.50)*	(N=110) 35(31.81)*	-	-	-	-	-
- การดูรายการโทรทัศน์	(N=59) 15(25.42)	(N=110) 37(33.63)	-	-	-	-	-
- การใช้คอมพิวเตอร์ /Internet	(N=58) 17(29.31)*	(N=110) 31(28.18)	-	-	-	-	-
- การสนทนากับชาวต่าง ประเทศ	(N=57) 17(29.82)*	(N=106) 30(28.30)*	-	-	-	-	-

ตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนระดับอนุบาลมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีประโยชน์และช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น คือ การทำแบบฝึกหัด การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้บทบาทสมมุติ ในระดับมาก ส่วนกิจกรรมอื่น คือ การทำข้อสอบในชั้นเรียน และการเล่นเกมปริศนาคำทาย ในระดับปานกลาง การสนทนากับชาวต่างประเทศ ในระดับไม่เลย

ผู้สอนในระดับประถมศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทุกกิจกรรมในชั้นเรียนมีประโยชน์และช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นในระดับมาก ส่วนกิจกรรมนอกชั้นเรียน ได้แก่ การอ่านตำราเรียน การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ การฟังเพลง การดูรายการโทรทัศน์ ในระดับปานกลาง ส่วนกิจกรรมการดูภาพยนตร์ การฟังรายการวิทยุ ในระดับน้อย กิจกรรมเข้าค่ายอบรม และการสนทนากับชาวต่างประเทศ ในระดับไม่เลย

ตารางที่ 68 (ต่อ)

กิจกรรมที่มี	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยม ใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
ประโยชน์และช่วย ให้ผู้สอนมีทักษะ ในการใช้ ภาษาเป้าหมาย							
- เรียนเพิ่มเติมเอง	-	-	37(72.55)	34(68.00)	30(58.82)	21(61.76)	-
- การอ่าน น.ส.พ./ วารสารต่าง ประเทศ	-	-	31(60.78)	28(54.90)	30(58.82)	20(58.82)	-
- การฟังเพลง	-	-	28(54.90)	(N=50) 29(58.00)	(N=49) 32(65.31)	(N=33) 17(51.52)	-
- การฟังข่าว	-	-	28(54.90)	28(54.90)	(N=50) 30(60.00)	16(47.06)	-
- การดูภาพยนตร์ เสียงในฟิล์ม	-	-	24(47.06)	27(52.94)	28(54.90)	21(61.76)	-
- การฟังรายการ วิทยุ	-	-	25(49.02)	23(45.10)	(N=50) 25(50.00)	(N=33) 17(51.52)	-
- การดูรายการ โทรทัศน์	-	-	32(62.75)	32(62.75)	34(66.67)	(N=33) 21(63.64)	-
- การใช้ คอมพิวเตอร์ /Internet	-	-	30(58.82)	(N=50) 27(52.94)	22(43.14)	(N=33) 20(60.61)	-
- การสนทนากับ ชาวต่างประเทศ	-	-	24(47.06)	(N=50) 20(40.00)*	18(35.29)*	12(35.29)*	-

ตารางที่ 68 (ต่อ) แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมดต่อไปนี้ ว่ามีประโยชน์ ช่วยให้มีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายในระดับมาก ได้แก่ การดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม การฟังรายการวิทยุ การดูรายการโทรทัศน์ การใช้คอมพิวเตอร์ / Internet การสนทนากับชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะกิจกรรมอันหลังนี้ผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ขนาดเล็กและในระดับอาชีวศึกษามีความเห็นว่าการช่วยในการใช้ภาษาเป้าหมายได้มากที่สุด

2. กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมาย ระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	อุดมศึกษา				
	อังกฤษ (N=16)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	5(31.3)	4(25.0)	3(18.8)	4(25.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(6.3)	3(18.8)	4(25.0)	5(31.3)	3(18.8)
เล่นละคร	6(37.5)	2(12.5)	4(25.0)	4(25.0)	-
เล่าเรื่อง	-	1(6.3)	7(43.8)	8(50.0)	-
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	5(31.1)	8(50.0)	3(18.8)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	1(6.3)	8(50.0)	7(43.8)
เขียนบันทึกประจำวัน	-	1(6.3)	7(43.8)	8(50.0)	-
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	1(6.3)	2(12.5)	7(43.8)	3(18.8)	3(18.8)
อื่นๆ					
	ฝรั่งเศส (N=9)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	2(22.2)	1(11.1)	6(66.7)	-	-
เล่นเกมทางภาษา	-	2(22.2)	4(44.4)	2(22.2)	1(11.1)
เล่นละคร	-	-	3(33.3)	5(55.6)	1(11.1)
เล่าเรื่อง	-	-	1(11.1)	8(88.9)	-
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	-	7(77.8)	2(22.2)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	3(33.3)	4(44.4)	2(22.2)
เขียนบันทึกประจำวัน	2(22.2)	2(22.2)	2(22.2)	3(33.3)	-
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต (N=8)	-	-	4(50.0)	3(37.5)	1(12.5)
อื่นๆ	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 69 (ต่อ)

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	เยอรมัน (N=4)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	1(25.0)	2(50.0)	-	1(25.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(25.0)	-	2(50.0)	1(25.0)	-
เล่นละคร (N=3)	-	-	2(66.7)	1(33.3)	-
เล่าเรื่อง	-	-	1(25.0)	1(25.0)	2(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	3(75.0)	1(25.0)	-
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	1(25.0)	3(75.0)	-
เขียนบันทึกประจำวัน	-	-	2(50.0)	1(25.0)	1(25.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต (N=3)	-	-	-	3(100)	-
อื่นๆ	-	1(100)	-	-	-
	จีน (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	-	-	6(60.0)	4(40.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(10.0)	-	6(60.0)	3(30.0)	-
เล่นละคร	1(10.0)	-	7(70.0)	1(10.0)	1(10.0)
เล่าเรื่อง	1(10.0)	-	3(30.0)	5(50.0)	1(10.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	1(10.0)	5(50.0)	4(40.0)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	1(10.0)	1(10.0)	7(70.0)	1(10.0)
เขียนบันทึกประจำวัน (N=9)	1(11.1)	-	-	7(77.8)	1(11.1)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	2(20.0)	-	3(30.0)	2(20.0)	3(30.0)
อื่นๆ	-	-	-	-	1(100)

ตารางที่ 69 (ต่อ)

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะ	ญี่ปุ่น (N=10)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	2(20.0)	5(50.0)	1(10.0)	2(20.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	1(10.0)	-	2(20.0)	7(70.0)	-
เล่นละคร	2(20.0)	3(30.0)	2(20.0)	2(20.0)	1(10.0)
เล่าเรื่อง	2(20.0)	1(10.0)	3(30.0)	3(30.0)	1(10.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	1(10.0)	7(70.0)	2(20.0)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	1(10.0)	2(20.0)	6(60.0)	1(10.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	4(40.0)	1(10.0)	3(30.0)	1(10.0)	1(10.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	2(20.0)	1(10.0)	5(50.0)	1(10.0)	1(10.0)
อื่นๆ					
	พม่า (N=2)				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
ร้องเพลง	-	1(50.0)	1(50.0)	-	-
เล่นเกมทางภาษา	1(50.0)	-	1(50.0)	-	-
เล่นละคร	1(50.0)	-	-	1(50.0)	-
เล่าเรื่อง	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	-	-	-	-	2(100)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	-	-	-	1(50.0)	1(50.0)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	1(50.0)	-	-	1(50.0)	-
อื่นๆ	-	-	-	1(100)	-

ตารางที่ 69 แสดงให้เห็นการใช้กิจกรรมเสริมทักษะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ดังนี้

กิจกรรมร้องเพลง ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 31.3 ใช้ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อยและน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 66.7 และผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 60

กิจกรรมเล่นเกมทางภาษา ใช้ในระดับไม่เลยและน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 44.4 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ภาษาจีนร้อยละ 60 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 31.3 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 70

กิจกรรมเล่นละคร ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 37.5 ใช้ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 66.7 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ใช้ระดับมากและระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 55.6

กิจกรรมเล่าเรื่อง ใช้ในระดับน้อยและระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 30 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 88.9 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ใช้ระดับมากและระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50

กิจกรรมพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ใช้ในระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 77.8 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 70 ใช้ระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 100

กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 44.4 ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 75 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 70 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 60 ใช้ระดับมากและระดับมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50

กิจกรรมเขียนบันทึกประจำวัน ใช้ในระดับไม่เลย ได้แก่ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 40 ใช้ในระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 50 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 33.3 ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 77.8 ใช้ระดับมากและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50

กิจกรรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ใช้ในระดับไม่เลยและระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาพม่าร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อย ได้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษร้อยละ 43.8 ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสร้อยละ 50 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นร้อยละ 50 ใช้ระดับน้อยและมากที่สุด ได้แก่ผู้สอนภาษาจีนร้อยละ 30 ใช้ระดับมาก ได้แก่ผู้สอนภาษาเยอรมันร้อยละ 100

3. การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ

ตารางที่ 70 แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของผู้สอนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย แยกตามภาษา

การใช้ได้ผลของกิจกรรมเสริมทักษะ	อุดมศึกษา					
	อังกฤษ (N=16)	ฝรั่งเศส (N=10)	เยอรมัน (N=4)	จีน (N=10)	ญี่ปุ่น (N=10)	พม่า (N=2)
ร้องเพลง	5(31.25)	2(20.0)	1(25.0)	9(90.0)	4(40.0)	-
เล่นเกมทางภาษา	7(43.75)	4(40.0)	2(50.0)	3(30.0)	9(90.0)	-
เล่นละคร	5(31.25)	8(80.0)	1(25.0)	2(20.0)	4(40.0)	-
เล่าเรื่อง	5(31.25)	4(40.0)	2(50.0)	6(60.0)	6(60.0)	1(50.0)
พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	9(56.25)	9(90.0)	3(75.0)	9(90.0)	6(60.0)	2(100)
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม	10(62.5)	5(50.0)	1(25.0)	4(40.0)	8(80.0)	1(50.0)
เขียนบันทึกประจำวัน	9(56.25)	4(40.0)	2(50.0)	5(50.0)	4(40.0)	2(100)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	10(62.5)	5(50.0)	2(50.0)	6(60.0)	4(40.0)	-
อื่นๆ						

ตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษาใช้กิจกรรมเสริมทักษะในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายแล้วได้ผล เรียงตามลำดับของจำนวนและร้อยละดังนี้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มและโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตมีจำนวนร้อยละ 62.5 เท่ากัน พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชนและเขียนบันทึกประจำวันมีร้อยละ 56.25 เท่ากัน เล่นเกมทางภาษามีร้อยละ 43.75 เล่าเรื่อง ร้องเพลง เล่นละคร มีร้อยละ 31.25 เท่ากัน

ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ร้อยละ 90 ได้แก่ พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 80 ได้แก่ เล่นละคร ร้อยละ 50 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มและโปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 40 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา เล่าเรื่อง เขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 20 ได้แก่ ร้องเพลง

ผู้สอนภาษาเยอรมันใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 75 ได้แก่ พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 50 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา เล่าเรื่อง เขียนบันทึกประจำวัน โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 25 ได้แก่ ร้องเพลง เล่นละคร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

ผู้สอนภาษาจีนใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้แล้วได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 90 ได้แก่ ร้องเพลง พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 60 ได้แก่ เล่าเรื่อง โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 50 ได้แก่ เขียนบันทึกประจำวัน ร้อยละ 40 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 30 ได้แก่ เล่นเกมทางภาษา ร้อยละ 20 ได้แก่ เล่นละคร

ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้ได้ผล ดังนี้ ร้อยละ 90 ได้แก่ เล่นเกม
ทางภาษา ร้อยละ 80 ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ร้อยละ 60 ได้แก่ เล่าเรื่อง พูดหน้าชั้น
เรียน/ในที่ชุมชน ร้อยละ 40 ได้แก่ ร้องเพลง เล่นละคร เขียนบันทึกประจำวัน โปรแกรม
คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้สอน

1. การปรับปรุงหลักสูตร

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละความเห็นการปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงการเรียนการสอน	อนุบาลและประถมศึกษา	
	อนุบาล	ประถมศึกษา
หลักสูตร	(N=61) 24(30.0)	(N=107) 53(49.53)
ตำรา/เอกสารประกอบการสอน	(N=61) 21(34.43)	(N=108) 48(44.44)
วิธีการสอน	(N=60) 21(35.0)*	(N=107) 54(50.47)
สื่อ/อุปกรณ์ประกอบการเรียน	(N=61) 25(40.98)	(N=108) 48(44.44)
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(N=63) 25(39.68)	(N=108) 50(46.30)
การวัดผล	(N=60) 28(46.67)	(N=105) 60(57.14)

ตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนในระดับอนุบาลและประถมศึกษาเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนในทุกหัวข้อ ในระดับปานกลาง เฉพาะหัวข้อวิธีการสอนเท่านั้นที่ผู้สอนระดับอนุบาลเห็นว่าควรมีการปรับปรุงในระดับมาก

2. เนื้อหา/ทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม

ตารางที่ 72 แสดงความคิดเห็นที่ให้ต่อทักษะการสอนและความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม

ทักษะการสอน และความรู้ด้าน ไวยากรณ์ คำศัพท์ และ วัฒนธรรม	โครงการย่อย						
	อนุบาล (N=80)	ประถม (N=115)	มัธยมใหญ่ (N=51)	มัธยม กลาง (N=51)	มัธยมเล็ก (N=51)	อาชีว (N=34)	อุดม (N=52)
- การฟัง	(N=60) 23(38.33)	(N=106) 66(62.26)	33(64.71)	30(58.82)	33(64.71)	21(61.76)	-
- การพูด	(N=62) 27(43.54)	(N=111) 64(57.65)	33(64.71)	24(47.06)	34(66.67)	20(58.82)	-
- การอ่าน	(N=63) 31(49.20)	(N=109) 71(65.13)	32(62.75)	34(66.67)	33(64.71)	21(61.76)	-
- การเขียน	(N=61) 31(50.81)	(N=110) 55(50.00)	34(66.67)	30(58.82)	35(68.63)	17(50.00)	-
- ความรู้ด้าน ไวยากรณ์	(N=67) 29(43.28)	(N=107) 50(46.72)	32(62.75)	30(58.82)	31(60.78)	20(58.82)	-
- ความรู้ด้านคำ ศัพท์	(N=60) 20(33.33)	(N=105) 48(45.71)	30(58.82)	32(62.75)	30(58.82)	19(55.88)	-
- ความรู้ด้าน วัฒนธรรม	(N=65) 32(49.23)	(N=109) 45(41.28)	34(69.39)	30(58.82)	27(52.94)	13(38.25)	-

ตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรมในระดับมาก